

PSYCHO *energetika*

Zpravodaj České psychoenergetické společnosti

I/2013

Z valné hromady ČEPES 2013
Komplexní očista organismu
Význam hydrogeologie pro proutkaře
Po roce na hradu Sion

Úvaha o MMS
Drenáže – výzva pro proutkaře
Rozložení a oběh podzemních vod
Přednáška o magii

Pythagorejské Y

Pythagorejské písmeno do dvou cest se štěpí,
ukazujíc dvě cesty jak lidský život veden bývá.
Cesta vpravo ku svaté Ctnosti míří
a ač zpočátku strmá a překážek plná, v míru končí.
Ta druhá je široká a schůdná,
z vrcholu však na skaliska poutník svržen padá.
Ten, kdo k Ctnosti po přetěžké stezce chvátá,
přemůže bolest a odměny a uznání se dočká.
Ten však, kdo po lenivém luxusu a zahálce baží,
zemře co bezectný působením činů velkých.

Maximinus

Obsah - Abstracts of the articles

ZE ŽIVOTA ČEPES – NEWS FROM ČEPES

Ze zprávy o činnosti ČEPES za rok 2012 – vedení
Zaměření a formy činnosti na rok 2013 - vedení
Vzpomínka na Stanislava Fischera

1
3
4

LÉČITELSTVÍ A ALTERNATIVNÍ MEDICÍNA

Úvaha o MMS – ing. V. Bažant

5

LÉKAŘ A BYLINÁŘ RADÍ

Komplexní očista organismu – MUDr. J. Doležal
Cyanoza – MUDr. J. Doležal

8
11

TELESTEZIE A PSYCHOKINEZE

Identifikace drenážních systémů – výzva pro proutkaře – Jan Taranza

12

ŽIVNOSTENSKÁ SEKCE

Význam hydrogeologie pro proutkaře – výňatek z knihy Doc. Jetela
Rozložení a oběh podzemních vod v zemské kůře – výňatek z knihy Doc. Jetela

16
18

RŮZNÉ - Z DOPISŮ ČTENÁŘŮ – MISCELLANEUS

Po roce opět na hradu Sion – Bažant, Mrázek, Vaněk
Malárie konečně přemožena – James V. Humble
Stanovisko SUKL k MMS
Přednáška o magii – Ing. J. Hotzký
Kdo je kdo

22
24
25
26
27

ZE ZPRÁVY O ČINNOSTI ČEPES ZA ROK 2012

Na valné hromadě ČEPES dne 16.2.2013 byla projednána a schválena zpráva o činnosti společnosti za rok 2012. Redakce považuje za povinnost seznámit čtenáře s podstatnými informacemi z této zprávy.

A. Právní zabezpečení profesí biopraktik a proutkař

Na loňské valné hromadě vám vedení ČEPES oznámilo, že stojíme před závažným rozhodnutím KOR (Koordinační rada, vrcholový orgán veřejné zakázky NSP2), které mělo zásadně ovlivnit další postupy ČEPES při legalizaci profesních kvalifikací biopraktik a proutkař. Od začátku existence zákona 179/2006 Sb., nám KOR legalizaci nezakázala, ale ani nepovolila. Neustále datum zahájení prací oddalovala na pozdější termín. A tento způsob trval již od roku 2009. Vedení ČEPES v době průběhu valné hromady vědělo, že rozhodující jednání KOR se uskuteční 26.3.2012 a proto veškeré úsilí bylo zaměřeno na přesvědčování členů KOR o účelnosti legalizace našich profesí. V tomto období se nám to podařilo pouze u členů KOR, zastupujících v tomto orgánu HK ČR. Dále jsme žádali o povolení osobní účasti na jednání KOR 26.3.2012, kdy se jednalo o závěrečné povolení zpracování profesních kvalifikací pro rok 2012. To se podařilo a osobní účast se ukázala jako rozhodující faktor jednání. Účastníky jednání byl PhDr. Vladimír Zatloukal, předseda Sektorové rady osobních služeb ostatních a předkladatel, Ing. Vlastimil Bažant, předseda ČEPES. Podle plánu jsme měli vyhrazen čas čtvrt hodiny na zdůvodnění našeho požadavku. V důsledku diskuze se však tato doba protáhla skoro na celou hodinu. Z jednání jsme pochopili, že v KOR nejsou zásadní odpůrci (sisyfovci) našich profesí, ale že pro členy KOR jsou naše profese iracionální, obzvláště profese biopraktik. To nakonec vedlo k povolení zpracovat v omezeném rozsahu profesí proutkař a profesí biopraktik odložit na rok 2013. Bylo nám tak povoleno zpracovat jednotku práce proutkař, tj. kartu typové pozice a úplnou typovou pozici, kterou je proutkař zařazen do NSP. Pro profesní kvalifikaci proutkař nebylo povoleno zpracovat kvalifikační a hodnotící standard. Zpracování profesní kvalifikace biopraktik bylo přesunuto na rok 2013 – a to za předpokladu, že bude pokračováno ve veřejné zakázce NSPIII.

Naštěstí se nevyplnila obava z nedostatku proutkařů pro zpracování všech dokumentů potřebných při zpracování projektu proutkař, která byla uvedena ve

zprávě z loňské valné hromady. Projevilo se to nejen při zpracování návrhů základních dokumentů, ale hlavně při vytváření tzv. skupiny stvrzovatelů, tj. živnostníků, majitelů firem a vedoucích organizací, kteří pracovníkům ministerstev potvrzovali užitečnost proutkaře na trhu práce v ČR. Nejpozitivnější na celé situaci je skutečnost, že značnou část prací zabezpečili proutkaři – nečlenové ČEPES. A jak se jeví i nadále, účast a význam proutkařů nečlenů ČEPES bude do budoucna narůstat.

Popis činností, charakteristiku, znalostí a dovedností schválené SROS a KOR najdete buď na našich webových stránkách www.cepes.cz na stránce proutkař anebo na webových stránkách NSP (po zadání hesla národní soustava povolání, klepnete na heslo katalog, v něm na rubriku CZ-ISCO, potom na třídu 5 pracovníci ve službách a prodeji, potom na skupinu 51 pracovníci v oblasti osobních služeb, vyhledáte podskupinu 516 ostatní pracovníci v oblasti osobních služeb, kde najdete pod číslem 5161 astrologa, jasnovidce i proutkaře. Když stisknete heslo proutkař, zobrazí se úplná typová pozice proutkaře.

Na dobře odvedené práci se podílela pracovní skupina proutkařů ve složení Jiří Mrázek, Stanislav Tůma a Josef Novotný a skupina stvrzovatelů ve složení Ing. Jiří Hladík, Ph.D, Ing. Karel Chodura, Jan Taranza a Jiří Maxera.

Koncem roku 2012 jsme požádali tajemnici SROS o zařazení do plánu prací na rok 2013 zpracování kvalifikačního a hodnotícího standardu profesní kvalifikace proutkař a jednotku práce profesní kvalifikace biopraktik a povolání psychoenergetik. Pro schvalování jak v SROS, tak v KOR, vypracoval předseda ČEPES tzv. rodné listy, které mají rozhodujícím orgánům poskytnout informace sloužící ke schválení zahájení prací na kvalifikačním a hodnotícím standardu profesní kvalifikace proutkař. Na konečné úpravě textů se podílela pracovní skupina. Oproti dřívějším létům jsme ve složitější situaci – musíme pro povolení zahájení prací předložit (zabezpečit) předběžný souhlas AOr (vhodného ministerstva) odpovědného za kvalifikační profesí.

K podpoře našeho úsilí bylo využito řady aktivit. Mezi ně patří především informace a podpora veřejnosti. Mezi nejúčinnější patří poskytování bioenergetických služeb, které se uskutečnily v průběhu roku na Novotného lávce 5. Nejenže se získávají podporovatelé pro naše úsilí, ale jsou i značným zdrojem financí pro existenční zabezpečení společnosti.

Mezi nejvýznamnější aktivity patří však spolupráce s pracovníky HK ČR. Je nutno vyzdvihnout, že je to především jejich zásluha, že se nám podařilo zahájit praktické kroky k legalizaci proutkaře i biopraktika.

B. Zájmová, odborná a badatelská činnost

Do této oblasti spadají přednášky, semináře, kurzy a různá setkání.

Mezi významné patří uskutečnění kurzu proutkařů. I když svým rozsahem a přínosem tento nepatřil mezi významné aktivity ČEPES, měl veliký význam pro přípravu kvalifikačního a hodnotícího standardu. V prvé řadě se jednalo o výběr vhodné literatury pro získání potřebných znalostí, které se stanou součástí zkoušek v rámci hodnotícího standardu z geologie a hydrogeologie.

Na přípravě proutkařského kurzu a použitých textů se podílela pracovní skupina pro profesní kvalifikaci proutkař a RNDr. Ing. Evžen Andres.

V druhé polovině roku se uskutečnily troje konzultace pro proutkaře a dvě přednášky pro biopraktiky.

Z plánovaných setkání se uskutečnilo předvánoční, které beze zbytku splnilo své, především společenské poslání. Bylo velice milé a příjemné.

C. Osvětová, propagační a publikační činnost

Zviditelnění ČEPES patří mezi důležité aktivity potřebné k získávání podporovatelů i nových členů. Předkládáme seznam těchto aktivit.

První akcí po valné hromadě byla účast na veletrhu ESOTERIKA 2012, který se konal ve dnech 20. – 22.4.2012. Tentokrát účast probíhala samostatně, měli jsme k dispozici pouze jeden stůl, na kterém jsme nabízeli k prodeji odbornou literaturu, teleestetické pomůcky a poskytovali informace o možnostech podnikání v oboru v současnosti i o předpokladu do budoucnosti na základě systému NSK2. Předseda měl v pátek při zahájení Esoteriky v malém sále přednášku o „harmonizování energetického systému člověka“ příkladem rukou biopraktika, které může mít stejnou účinnost jako klasická akupunktura vpichováním jehliček. Dále byli posluchači upozorněni na rozdílné chápání činnosti léčitele a biopraktika, který klade důraz na osobní odpovědnost klienta při uzdravování nebo řešení problémů nejen zdravotních. Zájem posluchačů byl značný, přednáškový sál byl plný. Vedení ČEPES děkuje tímto řediteli festivalu panu Ctiradu Hemelíkovi, že nám umožnil prezentaci společnosti na ESOTERICI 2012.

Mnohé návštěvníky veletrhu zaujala přednáška prof. K. G. Korotkova o provádění medicínské diagnostiky měřením vyzařování prstů. Prof. Korotkov dokázal poznatky manželů Kirlianových dovést k dokonalosti, když digitalizací záření z prstů dokázal převést do medicínské diagnostické přístroje. Tímto přístrojem je možno během několika minut získat informace o zdravotním stavu klienta, na základě kterých možno směřovat klienta na nejpotřebnější zdravotní oddělení. Přístroj byl v Rusku certifikován, v ruských nemocnicích nachází pomalé uplatňování. Upozorňujeme zájemce, že vedení ČEPES navázalo spolupráci s majiteli tohoto zařízení, kteří mají pracoviště v Praze.

Za přípravu a zabezpečení naší účasti vedení vyslovuje poděkování paní J. Jandové, M. Remešové a J. Bartové.

I letos jsme využili tisku pro zviditelnění ČEPES, i když v omezené míře. Bylo však zapotřebí poděkovat těm stovkám čtenářů Meduňky, kteří reagovali na naši prosbu o písemnou podporu ČEPES v jejím úsilí o legalizaci profesních kvalifikací biopraktik.

Na podzim se předseda zúčastnil Symposia o celostní medicíně v Brně. Na něm poděkoval účastníkům za podporu úsilí ČEPES, informoval o stavu, kterého bylo dosaženo v roce 2012 a uskutečnil dohovor s Ing. A. Sándorem o budoucí spolupráci.

O týden později 28.10.2012 předseda vystoupil na 35. Mezinárodním festivalu Miluj svůj život v gymnáziu Omská na Praze 10 s přednáškou, na které posluchače seznámil se stavem legalizace našich profesních kvalifikací.

Ke zviditelnění ČEPES přispívají i její členové svými aktivitami na přednáškách, prodejních výstavách či dalších akcích. Nedostatkem je, že o zkušenostech pozitivních i negativních neinformují vedení nebo redakci Psychoenergetiky, protože i krátké zprávy mohou pomáhat při výměně zkušeností v rámci zpravodaje nebo být i podnětem pro vedení při realizaci dokumentu „Zaměření činnosti na rok 2012“.

K propagaci ČEPES přispěla v roce 2012 i ČT2 opakovaním pořadu „Síla myšlenky“ z roku 2011, kdy veřejnost byla informována dobře o oboru psychoenergetika a jejím zakladateli a jeho některých spolupracovnících.

Zviditelnit ČEPES pomáhá i zpravodaj Psychoenergetika. Vedení považuje zpravodaj za celoročně důležitý informační zdroj nejen uvnitř společnosti, ale i na veřejnosti. Kromě jiného požadavek na vydávání časopisu vyplývá i ze směrnice o povinnostech živnostenského společenstva HK ČR

Výhodou je, že zájemci si mohou starší čísla přečíst na webových stránkách www.cepes.cz, kam je v roce 2011 umístil Ing. Aleš Vaněk. Vedení mrzí, že zpravodaj je především využíván vedením, i když by bylo radši, kdyby byl nástrojem členstva a kdyby zveřejňoval jeho názory, zkušenosti i nápady.

Ke zviditelnění ČEPES přispívají i webové stránky. Vedení považuje internet za nejdůležitější a rychlý prostředek k informování široké veřejnosti i členů o akcích a činnosti ČEPES. Zvláště to platí v období mezi vydáním jednotlivých čísel zpravodaje Psychenergetika.

Na stránkách se najdou základní informace o ČEPES jako jsou stanovy společnosti, zpráva o činnosti za uplynulý rok a plán činnosti na stávající rok. Pro zájemce o podnikání v oboru je na webu zveřejněna celá Oborová příručka. Zájemci o obor psychoenergetika zde také najdou základní teoretické materiály.

D. Organizační záležitosti

1. Informace o členské základně. Obecně možno konstatovat, že ČEPES stárne, což se projevuje nejen odchodem tam, odkud není návratu, ale mnoho členů odchází na zasloužený odpočinek a přestávají být aktivními. Vedení navrhuje ty, kteří se nebývale zasloužili o ČEPES, převést do skupiny čestných členů, kterým by zůstaly doživotně práva členů bez nutnosti plnit některé povinnosti člena ČEPES. V tomto roce navrholo vedení převést mezi čestné členy manžele Crhovi.

2. V roce 2012 se vyskytla řada nečlenů ČEPES, kteří se nebývalou měrou zasloužili o rozvoj společnosti. Jsou to lidé, kteří nechtějí být našimi členy, jsou však přesvědčeni o tom, že schopnosti senzibilů je možno využívat a že ČEPES je schopna tuto skutečnost prokázat na veřejnosti. Vedení je přesvědčeno, že se jedná o význačnou skupinu, kterou je třeba nejen využívat, ale i neustále ji informovat o našich aktivitách a dosažených výsledcích a radit se s nimi o dalších postupech.
3. Vybírání členských příspěvků. Ve zprávě o hospodaření za rok 2011 bylo konstatováno, že jedním z důvodů schodku byla nekázeň členů při placení členských příspěvků. V diskusi navrhl Mgr. Józa, aby nejen přítomní členové na valné hromadě přispěli podle svých možností ke snížení schodku. Jaká je skutečnost v současnosti. Členské příspěvky kryjí náklady ČEPES zhruba ze 30 %. Režijní náklady se rok od roku zvyšují, přesto vedení nepovažuje za vhodné navrhnout zvýšení členského příspěvku. Je však možnost, aby členové, pokud jim to finanční situace dovolí, přispívali větší částkou, než je stanoveno usnesením valné hromady anebo případně darem, který je možno odepsat z daní.

Závěrem je možno konstatovat, že činnost společnosti byla bohatá a rozmanitá. Vedení ČEPES děkuje touto cestou všem členům a příznivcům, kteří pomohli prací, finančními dary či jakýmkoliv jiným způsobem. Především se jedná o desítky těch, kteří se zapojili do tvorby dokumentace pro PK, pomohli při tvorbě zpravodaje a zabezpečení prezentace ČEPES na veřejnosti. A to zcela nezištně. Současně prosíme všechny ty, kteří mají zájem o spolupráci nebo mají kontakty na řídicí politické a hospodářské orgány, aby se přihlásili a aktivně zapojili do našich aktivit.

ZAMĚŘENÍ A FORMY ČINNOSTI NA ROK 2013

Psychoenergetika

Základními činnostmi pro rok 2013 budou:

- řešení profesní kvalifikace proutkař v Sektorové radě služeb osobních (SRSO) v rámci veřejné zakázky NSK2
- zahájení prací na profesní kvalifikaci biopraktik v SRSO po zahájení veřejné zakázky Národní soustavy povolání 3 (NSP 3) podle pokynů Kordinační rady
- připravení odborných učebních textů z geologie a hydrogeologie
- spolupráce s Hospodářskou komorou ČR
- zachování péče biopraktika pro veřejnost v prostorách ČSVTS Praha 1, Novotného lávka 5
- spolupráce a výměna zkušeností s organizací obdobného charakteru a zaměření v ČR i v zahraničí.

Zájmová a badatelská činnost

Tyto činnosti budou zaměřeny na:

- pořádání přednášek a seminářů dle potřeb regionů nebo spolupracujících organizací

- organizování kurzů a setkání zaměřených na další vzdělávání a výměnu zkušeností.

Odborná, osvětová a publicistická činnost

Bude spočívat:

- ve využití všech forem ke zviditelnění ČEPES na veřejnosti
- připravit a zabezpečit konferenci o psychoenergetice
- ve využití webových stránek k informovanosti členů a veřejnosti o činnostech ČEPES a z oboru a podmínkách podnikání v něm
- v informovanosti veřejnosti o průběhu právního zabezpečení profesí biopraktik a proutkař
- ve vydání dvou čísel zpravodaje Psychoenergetika.

Organizační záležitosti

Členské příspěvky:

- základní příspěvek se zpravodajem činí 500,- Kč, bez zpravodaje 350,- Kč.

Styk členů s vedením ČEPES:

- základní informace je možno získat v kanceláři č. 235, budova B, 2. patro, Praha 1, Novotného lávka 5, na telefonním čísle 221 082 252, nebo faxem 221 082 289. K předávání zpráv možno využít e-mail: bazantcepes@seznam.cz nebo cepes@cepes.cz.

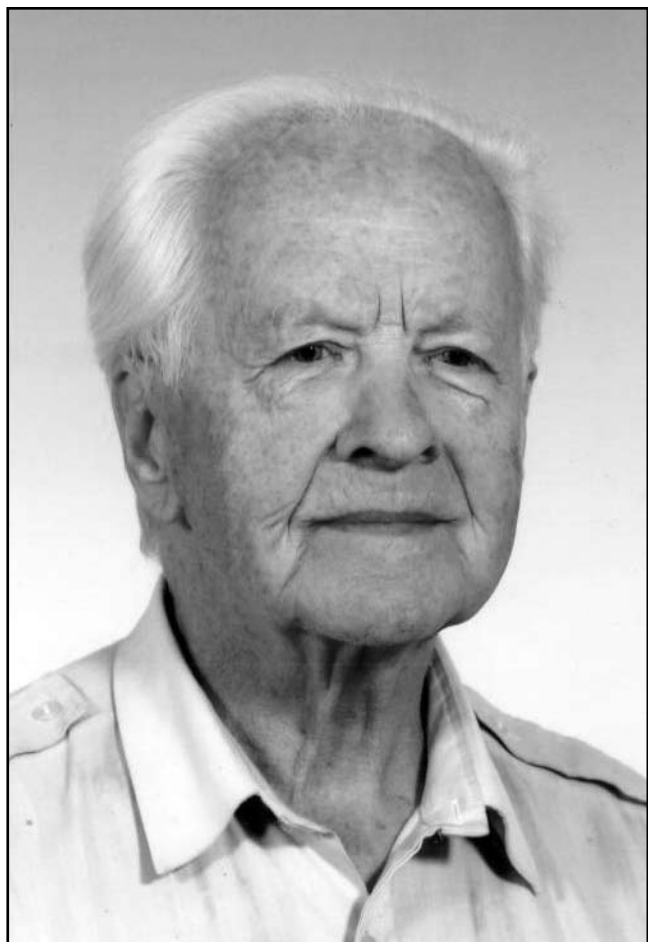
Informace o činnosti ČEPES je možno vyhledat i na webových stránkách www.cepes.cz a ve zpravodaji Psychoenergetika.

vedení ČEPES

O STANISLAVU FISCHEROVI (1926 – 2013)

Pan „Stáňa“ Fischer byl jedním z dlouholetých členů ČEPES. Opustil nás poslední den měsíce ledna 2013 a letos by mu bylo již 87 let. Lidí, kteří ho znali, již kvapem ubývá, proto bych ho ráda připomenula jako našeho spolučlena.

Žil v obci Ohrazenice u Pardubic a po maturitě na stavební průmyslovce pracoval jako stavební projektant u pardubického Průmstavu n.p. Byl člověkem mírným, laskavým, spíše vážněji založeným a hloubavým. Mnoho času věnoval četbě o vesmírných zákonech, o zcela jiném pojetí lidského života v orientálních zemích, učil se meditaci. Pod vedením svých učitelů se stal jogínem a také mistrem reiki.

Sám pak vyučoval mladší zájemce a od r. 1988 měl stálou skupinu, které se věnoval 25 let až do svého vysokého stáří. Jeho žáky jsem nedávno kontaktovala, jsou smutní, ale dále pokračují a snaží se žít dle zásad, které jim vštěpoval. Budou vzpomínat na pana „Stáňu“ jako na mimořádně laskavého člověka, který uměl vytvořit pozitivní atmosféru, vyslechl je a pomáhal se zdravotními i osobními problémy. Byl pro ně zdrojem informací, přínosem, pomocí, prostě dle jejich vyjádření doslova nevšedním „darem od života“.

Jeho největší obdiv vždy patřil léčiteli p. Zajdovi, přešel podle jeho vzoru na vegetariánství a čistil své tělo pravidelnými hladovkami. Po absolvování

léčitelského kurzu na ČEPES začal léčit a mnoho lidí, zvláště dětí mu vděčí za úlevu od bolesti a vyléčení neduhů.

Láska a nezištná pomoc mu však vzala jeho vlastní domov a rodinné zázemí.

Manželka s dcerou neměly pochopení pro jeho činnost, považovaly ho za „bláznivého“, hlavně pro to, že to nepřinášelo žádné zisky. Odstěhovaly se neznámo kam a až do konce života zůstal sám, jeho sousedské okolí v něm vidělo „podivína“.

Stýkal se pouze s přáteli stejného smýšlení.

V letech 2010 a 2011 (tedy ve svých 84 letech) se přihlásil na Universitu III. věku při I. lékařské fakultě University Karlovy. Zvládl přednášky z anatomie a po úspěšném složení zkušebního testu byl v aule Carolinum promován. Byl to nejstarší student a nevynechal ani jednu přednášku během obou let studia. Tím si doplnil vzdělání pro své léčení a pomoc lidem.

Bylo to obdivuhodné, jak mu zdraví i mozek sloužily.

Po absolutoriu se stal členem Klubu absolventů U3V I. LFUK, který založil prof. Radomír Čihák - autor anatomických skript a postrach mediků. Na velmi kvalitních klubových přednáškách si opět doplňoval znalosti o funkcích lidských orgánů, o diagnostice a léčbě. Neměl jedinou absenci, ačkoli dojížděl zdaleka.

Současně stále pracoval na svém duchovním vývoji studiem Vodnářského evangelia, které léčil p. Zajda označil za bibli budoucího duchovního věku.

Věřil, že pro vstup do vyšších frekvencí a přeladění do jiné dimenze je nutná naprostá čistota duše i těla. V našich diskuzích o budoucím chování lidstva této planety neustále připomínal kosmickou paměť Akasha, ale hlavně preferoval životní pohodu, laskavé chování a nezištnou pomoc těm, kteří zatím bloudí.....

Začátkem roku 2013 cítil, že mu ubývají síly. Častěji hovořil o svém brzkém odchodu z tohoto světa. Nikdo jsme tomu nevěřili. A pak náhle z kuse zprávy pardubické nemocnice jsme se dozvěděli o fraktuře několika obratlů jako následek přemístování sudu s ledem, samozřejmě při pomoci někomu známému. Jak jinak u něho. Počítalo se s odvozem k rehabilitaci, ale náhlá srdeční embolie ukončila jeho plodný a neokázalý život.

O poslední rozloučení se postarali jeho vděční pacienti z Pardubic.

Budeme na něho vzpomínat slovy básníka, která měl velmi rád:

Čas vládne tajemnou laskavostí.

Vždycky nám vrací, co jsme ztratili - skrze moudrost a krásné vzpomínky.

Dáša Kasalová a přátelé.

LÉČITELSTVÍ A ALTERNATIVNÍ MEDICINA

ÚVODEM K DNEŠNÍ KAPITOLE

Vážení čtenáři, do dnešní kapitoly o alternativní medicíně jsme zařadili problematiku MMS. Je MMS zázrakem moderní doby, nebo jsou v tomto prostředku ukryty nežádoucí účinky? Proč se někteří lékaři zapojili do šíření prostředku na celém světě a naopak jiní včetně lékařských institucí se stávají zavilými nepřáteli? Proč se protagonisty MMS neprosadili v Africe spolu se zdravotními institucemi těchto zemí v aplikaci MMS k likvidaci malárie, když právě zde před deseti léty došlo k tomu úžasnému objevu. Prosíme čtenáře, kteří mají zkušenosti s MMS, ať pozitivní nebo negativní, napište nám Vaše vyjádření do další debaty.

redakce

ÚVAHA O MMS

K napsání článku o MMS mne podnítila zpráva, ve které pisatel velice příznivě (až skoro zázračně), hodnotil účinky tohoto prostředku při likvidaci bakterií způsobujících malárii. K objevu účinku chloritanu sodného (POZOR! - NENÍ TO SAVO) a kyseliny citronové došlo za zvláštních okolností. Objevitelem (spíše tím, kdo měl nápad a odvahu), se stal Jim Humble, který před mnoha roky pracoval v Africe jako geolog. Přitom došlo jednou k situaci, že všichni jeho zaměstnanci onemocněli malárií a neměli k dispozici léky proti ní a s doručením museli počítat až za několik dní. Jim Humble se rozhodl využít v tomto krajním případě chloritanu sodného, používaného k desinfekci vody, a kyseliny citronové. Výsledek byl překvapující - dá se mluvit o malém zázraku. Všichni nemocní se uzdravili ještě dříve než dorazily potřebné léky. Snad tehdy pana Jima napadlo totéž co mne, když jsem se dozvěděl o použitých prostředcích - když se tento prostředek používá při desinfekci vody v bazénech a koupalištích, proč by v malé koncentraci nemohl zbavit bakterií a jiných cizopasníků také člověka. K této

události došlo před deseti léty. Za tu dobu se s tímto prostředkem seznámilo na deset milionů lidí. Je to hodně anebo málo?

Je zajímavé, že tohoto objevu nevyužili světoví farmaceuti pro svůj byznys. Je to tím, že se jedná o levné a dostupné prostředky, nebo je to tím, že Jim Humble a jeho spolupracovníci rozšířili zkoumání a použití MMS pro mnoho dalších nemocí a nejsou ověřeny ještě všechny možné nežádoucí účinky při jejich nové aplikaci? Jak vyplynulo z neveřejného zasedání hlavních protagonistů MMS ve světě, dochází jak ke spolupráci s lékaři, např. s lékaři university ve Španělsku ale i jinde, naopak v jiných státech na světě hrozí velké postihy. Např. Dr. Andreas Kalcker shromážděným oznámil, že mu hrozí vysoké pokuty, a že v podstatě ho teď chrání pouze doktorský titul. Leo Koehof zase oznámil, že zatímco v Africe úspěšně aplikoval MMS, doma mu policie prohledala celý dům a jeho spolupracovníci mu zatím návrat domů nedoporučovali. Při debatách o využití MMS jsem se též dověděl o jeho využití při léčbě dětí s autismem. To mne vedlo k tomu, abych zavolał paní prof. A. Strunecké a zeptal se na její názor. Nečekal jsem tak zápornou odezvu a vzhledem k tomu, že ji znám jako velice objektivní vědeckou pracovníci, nakloněnou alternativním způsobům léčby, značně to narušilo můj počáteční názor na možné využití MMS v léčbě.

Přesto jsem se rozhodl navštívit Kongres o MMS a předpokládal jsem, že na něm získám náležitě informace. Především mne zajímalo použití MMS při léčbě autismu. Na kongres jsem šel zatížen myšlenkou „odstraněním červů“ došlo k vyléčení autismu, kterou jsem načerpal při brouzdání po internetu a sháněním informací o MMS.

Přednáška Dr. Andrease Kalckera mne moc nenadchla. Byla zaměřena na odstranění cizopasníků z lidského organismu. Ale pohled na tasemnice či škrkavky nebyl ani trochu příjemný a trochu se mi tyto obrázky spojily s informacemi z internetu

„odstraněním červů“ vyléčíme autismus. Ovšem naprosto jiný pohled na léčbu autismu přinesla paní Kerri Rivera. Zde jsem byl především zvědav na informaci, zda je možno použitím MMS odstraňovat těžké kovy, které se mohou dostat do dětského organismu očkováním z vakcín.

Co bylo na přednášce paní Kerri nejdůležitější, byla právě její osobní zkušenost. K použití MMS došlo u ní hodně pozdě, v době, kdy využití MMS se rozběhlo již po celém světě, ale kdy neexistovala žádná informace, jak by se MMS dalo využít při léčbě autismu. Začátek byl prostý. Paní Kerri se narodil naprosto zdravý syn Patrick. Přesto se u něho ve dvou letech autismus rozvinul. Paní Kerri je přesvědčena, i na základě zkušenosti z jiných rodin, že autismus není vrozený, ale že záleží na prostředí, ve kterém se rozvine. Důležité, co zjistila, je to, že autistické děti mají: viry, kvasinky, bakterie, parazity, těžké kovy a alergie. O možnostech získání těžkých kovů očkováním se nezmínila. Důležité je, jak paní Kerri začala MMS využívat při léčbě Patricka. Někdo řekne náhoda, jiný pokyn shůry. Ale aby k tomu pokynu shůry došlo, musela si jako matka projít pravým peklem. I když s kapkami přišla do styku již dříve, neměla k nim zpočátku důvěru a v roce 2009 je odložila. Důvodem byla asi alergie, která se u ní rozvinula po používání MMS. Mezi tím už probíhala léčba Patricka a dalších autistických dětí s obrovskými náklady a bez valného účinku. Paní Kerri sdělila, že jí léčba přišla na milion dolarů. Nebylo divu, že za tohoto stavu byla zoufalá a jednoho dne v posteli začala prosit boha, vesmír, anděly a kohokoliv, kdo by její prosbu vyslyšel a pomohl.

Přitom si vzpomněla i na kapky MMS, které před rokem odložila. Nejprve začala shánět informace na internetu, ale na něm v tu dobu nenašla nic. Ale vzpomněla si, že mnoho lékařů tvrdí, že autismus souvisí s plísněmi, viry, bakteriemi, těžkými kovy, potravinovými alergiemi, problémy imunitního systému a někdy i mitochondriálními problémy. Tak se s manželem rozhodli použít MMS. Napřed začal brát kapky manžel, potom paní Kerri a za tři dny začal kapky dostávat i Patrick. Jaký byl průběh u Patricka. První týden zvracel. Podle pozdějšího zjištění byla chyba způsobena příliš rychlým postupem a velikou dávkou. Přesto se Patrickovi dařilo lépe, začal zprvu navazovat oční kontakt a do týdne nastalo něco, co si paní Kerri přála, ale za tak krátkou dobu vůbec nečekala. Patrick začal vyslovovat přání. Jako první bylo „chci postel“, následovalo „chci se vykoupat“, „chci si vyčistit zuby“ a jako poslední „chci deku“. Toto poslední přání znamenalo, že Patrick už chce vědomě zakončit svůj den spánkem pod dekou. A toto vše se uskutečnilo během jednoho týdne po počátku podávání MMS.

Během léčby paní Kerri zjistila, že MMS pomáhá likvidovat kvasinky i záněty, likviduje patogeny a bakterie třeba v případě otravy z potravin. Je to látka, která jako jediná účinně odstraňuje biologický povlak, v němž se drží a množí bakterie, viry, kvasinky atd. Také nějakým způsobem neutralizuje těžké kovy, aby je tělo mohlo vyloučit.

Všechny tyto zkušenosti zpracovala spolu s Jimem Humblem do knihy, ve které jsou zachyceny její zkušenosti, návody a postupy, které mohou být mnohým rodinám s autistickými dětmi užitečné.

Současně bych chtěl upozornit, že léčba podle paní Kerri je spojena s velmi přísnou dietou.

Doplněním této přednášky možno považovat příspěvek paní Ing. Hany Bláhové, která pracuje 11 let v detoxikační medicíně a z toho pět let se zabývá problematikou parazitů. Vyhodnotila MMS jako vynikající detoxikační prostředek, který však nedokáže úplně všechny parazity zlikvidovat. Upozornila na existenci vlasovců, kteří se pohybují v krevním oběhu a s krví jsou schopni se dostat do kteréhokoliv lidského orgánu. Chci se též zmínit o potřebě zkoumat, zda při různých nemocech celkový zdravotní stav nemocného nezhoršují vlasovci. Paní Ing. Hana Bláhová ze svých zkušeností upozorňuje, že při následujícím seznamu chorob by bylo vhodné zkontrolovat jejich existenci: Lupénka, akné, vřidky a pupínky kdekoliv, atopický ekzém, jakýkoliv ekzém, astma bronchiale, dušnost, chronický kašel, senná rýma, ucpané dutiny, alergie všeho druhu, záškuby pod kůží, zelený a šedý zákal, červené oči, polyneuropatie, syndrom neklidných nohou, „těžké nohy“, otoky končetin, zvláště kotníků, vitiligo, svědění kůže, tachykardie, arytmie, běrcové vředy, migrény, tinitus. Zkrátka - pokud se s parazity nedokáže vypořádat imunitní systém, je třeba hledat pomoc jinde, i když po přečtení seznamu chorob ovlivňovaných vlasovci jsem velice skeptický k tomu, že toto budou navrhovat lékaři - specialisté.

Jen tady kladu odborníkům tuto otázku: nemožou vlasovci u autistických dětí vyvolávat epileptické záchvaty nebo neobvyklé chování - např. tlučení hlavou do zdi?

Druhou oblastí, která mne na kongresu zajímala, bylo využití MMS při léčbě malárie. Na kongresu přednesl zprávu pan Leo Koehof, který v Ugandě ve spolupráci s místním Červeným křížem provedl výzkum použití MMS při likvidaci malárie. V tomto případě se akce uskutečnila v prosinci roku 2012 ve vesnici, kde bylo zjištěno, že 30 % obyvatel je malárií nakaženo. Podle sdělení pana L. K. se dávka MMS podávala několika stovkám obyvatel ve věku od kojenců až po starce. Přitom již první dávka způsobila, že 98 % kontrol bylo negativních na malárii a pro úplné odstranění stačilo podat dávku druhou. Toto bylo hodnoceno jako úplný zázrak.

Co mne na tom udivilo. Proč takové ověření proběhlo až po deseti letech, když tato nemoc je velice zhoubná a ročně na ni umře 1 000 000 lidí? Co bylo příčinou, že účinnost MMS se neověřovala v afrických zemích, kde řada ministerstev zdravotnictví uznává i přírodní medicínu? Myslím, že MMS by se do přírodní medicíny mohlo též zařadit. Určitě by výzkum pana J. Humbla a těchto státních institucí byl podstatně snadnější než v evropských zemích nebo USA.

Nebo je to tím, že používání MMS souvisí s individualitou člověka a může přitom docházet k nežádoucím účinkům?

Ještě jedna zvláštní informace. Bylo sděleno, že některé metody používané zvěrolékaři pro zjišťování parazitů jsou účinnější než metody zdravotnických laboratoří, přestože testy pro ně připravuje známá farmaceutická společnost. Záměr nebo pochybení?

Co na závěr říci. Ač jsem přečetl řadu článků a zpráv z časopisů i internetu, stále mi zůstává řada nejasností. Ale co je mi naprosto jasné: pokud bych

chtěl použít MMS, tak v každém případě půjdu za vyškoleným odborníkem (poradcem), který mi bude schopen poradit a prodat přípravek, jehož složení je garantováno. A opět se ukazuje v některých případech výhodnost alternativních postupů oproti farmaceutickým.

Ing. Vlastimil Bažant

Skutečně poskytují veterináři věrohodnější informace o výskytu parazitů než zdravotnické laboratoře?

Že tato informace může být pravdivá, bohužel poskytuje článek zveřejněný v Nové Regeně v rámci informací o MMS. Jedná se o mail, který zaslal jeden klient známé parazitoložce:

Dobrý den,

vážená paní, četl jsem Váš odborný článek na Internetu o parazitech a mohu mnohé z toho, co jste zde popsala, potvrdit věcnými důkazy. Dosud mám zdravotní problémy. Po infarktu, který jsem si jako laik ráno předem odhadem diagnostikoval a dojel k lékaři, mi byl operativně vložen po zásahu sten. Nemohl jsem se smířit s tím, s jakou rychlostí se u mne projevil potíže na infarkt, když jsem se loni v létě dokázal ponořit s ploutvemi a na jeden nádech do hloubky 30 m.

S koupí malého štěněte jsem na veterinární vyšetření odevzdal trus psa i svou stolicí jako stolicí psa číslo 2, který ve skutečnosti neexistuje. Výsledek byl děsivý. Zamoření parazity ve stolici č. 2 více či méně 5 druhů. Při vyšetřování na veterinární klinice jsem byl na základě nedůvěry k předchozím vyšetřením osobně přítomen a viděl jsem parazity pod mikroskopem. Porovnali jsme je s lékařskou odbornou literaturou. Nechal jsem stejnou stolicí vyšetřit lékařskou laboratoří pro lidi. Výsledek byl až na podezření na echinokoka, kterého vyšetření na veterinární klinice neprokázalo, v celém spektru negativní! To je zjištění, které dokazuje, že v našem zdravotnictví jsou značné mezery. Právě desinfikujeme celý byt a rodinu. Děkuji Vám za Váš odborný článek, jehož obsah mohu potvrdit důkazy bohužel z vlastní zkušenosti

*Článek byl převzat z časopisu
Nová Regena, číslo 3/2013*

Vztah cizopasníků vyvolává řadu názorů. Mnozí lékaři tvrdí, že je vhodnější, když člověk má dobrou imunitu, která znemožní škodlivé účinky parazitů, než když člověk není vůči parazitům imunní a když při zdravotním oslabení dojde ke styku s nimi. Mnozí lidé jsou však přesvědčeni o tom, že testy vypracovávané pro zdravotnické laboratoře farmaceutickými firmami jsou dělány tak, aby lidé se stali závislými na protiparazitických léčích vyráběnými farmaceutickými firmami. Kde je pravda? Respektive, co dělá ministerstvo zdravotnictví pro to, aby neplatilo mínění lidí o neserioznosti farmaceutických firem.

redakce

Vážení čtenáři. Redakce v dnešní rubrice „Lékař radí“ zveřejňuje dva články. Článek o celkové očistě, který se může hodit každému člověku, zdravému i nemocnému, a kdykoliv. Článek o cyanóze jsme zařadili proto, že se sice nejedná o základní onemocnění, ale vždy je projevem nějakého jiného patologického procesu. Také se nerozvine přes noc. Proto je dobré si všimnout drobných, zprvu nenápadných změn, kterých si nezalý ani nevšimne a tím se ztratí drahocenný čas. Naopak znalý si jich všimne a může zahájit patřičné kroky, jak ke stanovení správné diagnózy, tak i k vyléčení zásadního problému.

redakce

OČISTA ORGANISMU KOMPLEXNÍ

Očista organismu je různě složitá a náročná podle toho co a jak chceme očistit a hlavně do jaké míry. V každém případě si je nutno uvědomit, že se jedná nebo mělo jednat o proces, který je vlastně celoživotní. Očista organismu je důležitá jak z preventivních, tak léčebných důvodů, protože i závažná onemocnění začínají pomalu a nenápadně. Zasáhnutí v tomto úseku projevu nemoci je pak velmi efektivní. Například Crohnova choroba, to je nespecifický zánět střevní stěny, který může postihnout celý zažívací aparát od úst až po konečník. Zpočátku se může projevit jako kožní onemocnění, nebo jako oční postižení, ale také jako onemocnění kloubů a to v předstihu několika měsíců. Zánět žlučníku se může dlouho manifestovat jako neurčitá bolest v páteři. Zánět slinivky břišní se může dlouho manifestovat jen jako zažívací potíže.

Samozřejmě, že naše tělo nečeká, až se rozhodneme k očistě, ale celý proces našeho bytí se nechá také nazvat soubojem mezi zanášením a očišťováním. A zde je důležité najít tu správnou rovnováhu, protože přílišná očista vede k destrukci a přílišné zanesení vede k destrukci také. To se pak vnějškově projeví jako nemoc.

Zažívací ústrojí je prvním a také hlavním ústrojím, kde tento souboj začíná a také končí. Začíná v ústech, kam potravu vložíme a končí po jejím zpracování vyloučením z řitního otvoru. Celý zažívací systém od úst až po konečník má asi 5 až 7 metrů.

Dutina ústní, kde se potrava rozměňuje a posunuje dále. Většina obyvatel ví, že si mají čistit zuby, které se zde nacházejí. Dále je to čištění mezizubních prostor a jazyka. Možnosti čištění dutiny ústní jsou celkem omezené. Zuby si čistíme kartáčkem, mezi zubní prostory speciálními kartáčky nebo dentální nití. Ústa si může vyplachovat, kloktat tekutinou s nějakými přísadami. Aplikaci deodorantů nelze považovat za očistu. Speciálním případem je dříve často používané tak zvané žmoulání oleje. V podstatě šlo o jemnou masáž reflexních zón, které se promítají do dutiny ústní, jak je známo z akupunktury nebo reflexologie. Tato metoda je levná, nemá nežádoucí účinky a v delším časovém horizontu přináší celkem dobré výsledky. A samozřejmě vede i k očistě dutiny ústní.

Dalším oddílem našeho trávicího ústrojí je hltan a jícen. V těchto částech je pohyb potravy i tekutin příliš rychlý a nestačí vyvolat velký, čistící efekt a navíc potrava je měkká. A tak pokud nepoužijeme nějaké drsnější praktiky, jako polykání různých čistících stuh, jsou naše možnosti velmi omezené.

Žaludek je vak, který v průměru u dospělého člověka pojme běžně do dvou litrů potravy. Je zařízen

tak, aby se v něm potrava udržela po určitou dobu. U tekutých a velmi řídkých tekutin to nepřesahuje půl hodiny, zatímco potrava obsahující silně přepálený tuk a bílkoviny může být v žaludku 10 i více hodin.

Potrava, která vstupuje do žaludku, je směsicí pevných i tekutých látek a její promíchání není jen pouhé protřepání, ale velmi důkladné a je výslednicí složitých stahů a povolení žaludeční stěny. Ani na čištění žaludku nemáme široký arzenál možností. Kromě druhu stravy, půstu a působením přes reflexní zóny jinou možnost ani nemáme. Pokud nepoužijeme nějakou drastičtější metodu. Vzhledem k častým žaludečním pohybům zde nedochází k žádnému většímu zanášení a usazování nečistot. Žaludeční stěna je pokryta vrstvou hlenu, který ji chrání od velmi kyselých a proto velmi agresivní šťáv. A tak nějaká drsnější metoda by mohla tento ochranný film strhnout, tím by pak došlo k natrávení stěny se všemi neblahými následky.

Na žaludek navazuje dvanácterník, jehož jméno je odvozeno od 12 palců, to je přibližná délka, kterou má. Tato část trávicí trubice patří k tenkému střevu a tvoří přechod mezi kyselým obsahem žaludku a alkalickým prostředím v tenkém střevě. O čištění duodena platí zhruba to samé jako o žaludku.

Lačnick navazuje na duodenu a je prvním oddílem tenkého střeva, které pak přechází v kyčelník, který naopak zase přechází do tlustého střeva.

V tenkém střevě je potrava kašovitě konzistence promíchávána složitými pohyby střev v nejrůznějších směrech, a proto možnost usazenin je tu malá.

Odtud je obsah poslán do tlustého střeva, kde je zbaven skoro veškeré vody a některých dalších látek.

Tlusté střevo je ta část střeva, kde se mohou milovníci očištných procedur naplno vyžít. Laici si většínou myslí, že ve střevech jde o kilogramy usazenin v centimetrových nánosech. Bohužel tomu tak není, jak vyplývá z fyziologických možností střeva. Průměr tlustého střeva je 3 – 5 cm v délce kolem 2 metrů.

Možnosti očisty

Nejnámějším a nejjednodušším a hlavně nejlevnějším způsobem je hlad. Hlad je fyziologický stav živočichů způsobený tím, že se potrava nedostává do žaludku. Pokud potravu nepřijímáme po dobu do 24 hodin, nazýváme to lačněním. Delší nepřijímání potravy je hlad. Pokud hladovíme v délce do 48 hodin, nepotřebujeme k tomu většinou žádné vědomosti ani zkušenosti, jen nesmíme zapomenout na dostatek tekutin. Při delším hladovění je nelépe se poradit s někým, kdo má dostatek jak teoretických, tak praktických zkušeností. To proto, abychom si nezpůsobili více škody než užitku.

Léčebné hladovění, které se také označuje jako řízené nebo frakcionované, není nic jiného než dobrovolné zřeknutí se jídla po určitou dobu. Ač je léčebné hladovění ve své podstatě staré jak lidstvo samo, v moderních lékařských metodách se praktikuje jen nepatrně a v našich krajích je to méně než Popelka. Ač tato metoda je popisována již ve starověku, ať z antického Řecka, staré Indie, Egypta a podobně. Ve středověku se na léčebné hladovění zapomnělo a bylo spíše provozováno jako nutné zlo, protože potravin bylo často nedostatek.

Vědecký výzkum se pak rozběhl až v 19. století, kdy byly komplexněji objasněny základní představy

o metabolismu a energetických pochodech v lidském organismu. Práce o léčebném hladovění vyšly zejména v Rusku, Americe, Švýcarsku, Francii, Itálii, Austrálii a v dalších zemích. V současné době je tento systém velmi dobře rozpracován a slaví mnohé úspěchy v léčbě nejrůznějších nemocí, leč u nás se ve zdravotnictví nepoužívá.

Při hladovění se organismus zbavuje zejména tuků, o co mnohé ženy usilují, různých solí jako vápníku, sodíku a dalších, dále starých a nemocných buněk, ohnisek infekce. Při hladovění z organismu odcházejí také hleny obsahující toxiny i další nežádoucí látky a to z celého těla. Je dobře známo vymizení sklerotických plátů, hnisavých ložisek a podobně. Regenerují se tělesné orgány a systémy. To se pak projeví zvýšenou výkonností a sníženou únavností. Zastánce této metody bych upozornil na knihu MUDr. V. Partykové - „Hladověním pro zdraví“.

Další celostní metodou u nás dobře známou a i v současné medicíně okrajově používanou je pití bylinných čajů. Byliny obsahují mnohé látky mající léčebný, očistný i regenerační charakter. Každá bylina má hlavní účinné látky, které jsou nositeli hlavních vlastností příslušné drogy, a obsahuje také vedlejší efekty, které mohou ty hlavní výrazně doplňovat a potencovat. A pak droga působí silněji než izolovaná hlavní látka. Nejnámější jsou asi vitaminy a minerály, ale hlavní léčebný účinek spočívá spíše v alkaloidech, glykosidech, silicích, hormonech, saponinech a dalších. Dále každá bylina obsahuje vodu, tuky, škrob, barviva. Byliny z nejrůznějších exotických zemí navíc obsahují koenzym Q10, hrubou vlákninu, různé stimulanty a adaptogeny. Suché byliny nazýváme drogy a používají se celé nebo jen kořeny, natě, listy, květy, semena, kůra, případně jejich různé kombinace.

Byliny se používají ve formě čajů. Čaje připravujeme v podstatě třemi způsoby, které se mohou vzájemně kombinovat, jde o macerát, což je výluh drogy za studena, nebo jako nálev, to je za tepla získaný výluh z drogy a posledním je odvar, to je většinou za varu získaný výluh z drogy, který se přikrýtví určitou dobu stát většinou kolem 10 minut.

Další možností extrakce z bylin jsou tinktury, kdy se jedná o výluh účinných látek do alkoholu. Výhodou je vyšší koncentrace účinných látek a jejich stálost, zejména při uchovávání chladu a temnu. Extrakty se připravují zahuštěním nebo vysušením lihových výtažků z rostlin. Úplným vysušením se získá suchý extrakt, jehož hlavní výhodou je dlouhá skladovatelnost. Při práci z bylin musíme znát základní pokyny s jejich manipulací. Aby nám nevlhly, neplesnivěly, či jinak se nesnižovala jejich léčebná hodnota. Pokud si byliny sbíráme sami, měli bychom mít alespoň základní znalosti o technologii sběru a zpracování, stejně jako o jejich vlastnostech.

Pití syrových šťáv je také komplexní metoda očišťování organismu, které se v současné době dostává do širšího podvědomí našich obyvatel. Štávu můžeme získat z ovoce, zeleniny, pupenů, natí i celých rostlin. Surová šťáva má podobné účinky jako bylinné čaje, ale může být účinnější o nepoškozené enzymy, které teplo ničí. I zde je dobré být vyzbrojen základními znalostmi jak teoretickými tak praktickými.

Z látek, které se používají k celkové očistě, patří zejména mořské, ale i sladkovodní řasy. Řasy jsou ve čtyřech typech, zelené, hnědé, červené, modré jsou registrovány asi do 25.000 druhů a samozřejmě ne

všechny jsou vhodné. V tomto případě se nevrháme na pláže či řasy netrháme v moři, ale spolehne se na výrobky renomovaných firem. Řasy jsou zvláštní - nemají kořeny, stonek, nekvětu a nemají žádné plody, mohou být malé mikroskopických rozměrů nebo dosahovat několik desítek metrů, jsou jednoduché nebo větvené. Nejdůležitější je obsah skoro všech látek, který člověk potřebuje k dobrému žití. Mají ochranný účinek proti radioaktivnímu stronciu 90, který se užívá v mléce a z něho pak s vápníkem do kostí, kdy dokáží snížit absorpci stroncia 90 střevními stěnami od 50 - 80%. Ze sladkovodních řas je nejnámější spirulina, jde o řasu dlouhou asi 0,2 mm.

Další látky mající celkový účinek na lidský organismus jsou adaptogeny, obsahující stimulační i tonizační látky. Sem patří Guarana, Žen-šen pravý, Eleuterokok, Letuza šustivá, Rakytník řešetlákovitý a další.

Žen-šen patří mezi nejnámější a asi nejvýznamnější byliny, mající historii sahající až do šerého dávnověku. Jeho vlastnosti jsou dány neurotonizujícími vlastnostmi a podporou okysličování buněk, stimuluje některá centra mozkové kůry, tím se zlepšují reflexy a podporuje činnost žláz. Také jeho schopnost eliminovat volné radikály je značná. A tak unikátní kombinace obsažená v Žen-šenu mu dává celkem zaslouženě legendární účinky.

Další neméně známá bylina očišťující a opravující celý organismus je Aloe.

Aloe je rod jednoděložných rostlin z čeledi asfodelovitých - suchomilný, sukulentní (zdužnatělý stonek je bez listů), přizpůsobený místu s nedostatkem vláhy. Ve zdužnatělých orgánech zadržují značné množství vody, to jim umožní přetrvat období sucha. Patří sem různé čeledi rostlin, např. kaktusovité, pryšcovité. Je známo 275 druhů. Rostou v subtropických oblastech, ale často se pěstují jako okrasné, např. Aloe variegata a arborescens.

Aloe Barbadosensis Müller, tento druh je nejrozšířenější a nejúčinnější. Marco Pólo ji znal z Číny. Indiáni v Jižní Americe ji nazývají kouzlem nebes. Je známá asi 4 000 let. Jde o velmi známou rostlinu. Používali ji staří Asyřané, Kleopatra i Mayové v Americe. Přidávali ji do olejů a mastí. Příznivě působí na velmi rozmanité druhy neduhů. Původem je z Brazílie. Je to sukulentní rostlina pěstovaná pro okrasu v subtropických oblastech Afriky. Používá se průzračný gel obsažený v listech této rostliny. Existuje mnoho druhů aloe. Ale nejúčinnější je aloe vera - aloe pravá. Obsahuje víc než 160 aktivních látek. Má antibiotické, analgetické, sedativní, čistící vlastnosti, působí na viry stejně jako na bakterie, obsahuje i koenzym Q10. Výsledek jejího působení je mnohočetný. A vše je umocněno tím, že léčba pomocí aloe je příjemná a jednoduchá, stačí ji pouze pít.

Látka, která působí hlavně v zažívacím ústrojí a pak teprve na ostatní organismus je vláknina.

Vlákninou se nazývá ta část potravy rostlinného původu, která není štěpitelná trávicími enzymy člověka v trávicím ústrojí. Je tedy nestravitelná a nevyužitelná jako zdroj energie nebo živin. V tlustém střevě jsou polysacharidové složky štěpeny v různé míře enzymy střevní mikroflóry (střevní bakterie), které rozštěpí okolo 30 % vlákniny. Štěpí se hemicelulózy, pektinové látky a částečně i celulóza.

Lignin, který pochází z dřevitých částí rostlin, je také štěpen. Zde však vznikají jako následek štěpení fenoly, které jsou toxické pro ledviny. Fyziologické

účinky vlákniny závisí na jejím složení, fyzikálních a chemických vlastnostech druhu a odrůdě plodiny, na původu, podmínkách růstu a zrání, ale i posklizňovém ošetření a zpracování.

Pod pojem vláknina se zahrnuje celulóza, hemicelulóza, pektiny, lignin, gummy, slizy a látky nemající vláknitou strukturu jako jsou vosky, kutiny aj. Tak jako se od sebe liší různé druhy vlákniny v syrovém stavu, tak se od sebe liší i vláknina zpracovaná mechanicky nebo tepelně.

Nerozpustné balastní látky

hrubá vláknina – některé hemicelulózy, celulóza, lignin, které vodou neobtnají nebo jen málo, jsou tedy nerozpustné ve vodě. Všeobecně mají příznivý vliv na kondici a funkční stav střev. Například na zácpu, divertikulitidu, nádory střev.

Rozpustné balastní látky

rozpustné vlákniny – jsou schopny vázat vodu, bobtnat, tj. zvětšovat svůj objem. Některé hemicelulózy a pektinové látky, inulin. Všeobecně příznivý vliv na funkci střev, metabolismus tuků a cukrů.

Působení

- zpomaluje trávení a vstřebávání zejména sacharidů (cukrů), což je výhodné, protože klesají nároky na vylučování velkých kvant inzulínu a hladina cukru je vyrovnanější
- ovlivňuje vyprazdňování žaludku, rychlost a dobu pasáže při průchodu střevem, (s vlákninou kolem 18 – 30 hod., bez vlákniny 70 i více hod.) Kratší doba je výhodnější, protože se rychleji odvedou škodlivé látky z těla, tím klesne i doba styku škodlivin se sliznicí a jejich vstřebání
- působí na tvar i konzistenci stolice
- podporuje množení a růst užitečných bakterií v tlustém střevě. Množství bakterií ve střevě je 10¹¹ na gram obsahu střeva, tj. takové množství, jako je tělních buněk. Mikroflóra může tvořit až 55 % obsahu střeva. Trávení vlákniny mikroflórou ovlivňuje metabolismus střevního epitelu, jater i periferní (koncové) tkáně. Aerobní mikroorganismy vytvářejí plyny jako vodík, oxid uhličitý, metan, dále mastné kyseliny s nízkým počtem uhlíků, kyselinu octovou, propionovou, a máselnou. Tyto pak potlačují rozvoj hnilobných anaerobních bakterií. Některé z těchto bakterií vytvářejí řadu škodlivých látek, včetně ptomainových jedů (hnilobných), které dráždí sliznici střeva a podporují vznik zánětu, případně polypů
- snižují vstřebávání tuků, jde o koncentraci triacylglycerolu a cholesterolu v plasmě. Na snižování cholesterolu LDL (špatný) se podílejí hl. pektinové složky
- působí také proti aterosklerose a nemocem s ní spojených – váží žlučové kyseliny, tím zvyšují jejich vylučování a jejich novou syntézu z cholesterolu a tím i snížení cholesterolu
- tím se snižuje i dehydroxylace (odbourání OH /hydroxylová/ skupiny) žluč. kyselin pomocí bakterií, a tím se snižuje přeměna žlučových kyselin na karcinogenní látky, podílející se na vzniku nádorových onemocnění tlustého střeva
- zpomalené vyprazdňování žaludku zvyšuje pocit sytosti
- celkový energetický příjem zvyšuje ztrátu energie stolicí, což příznivě ovlivňuje váhu člověka

- průměrný příjem vlákniny by měl být 37 – 50 g/den, množství pod 30 g/den je rizikový faktor pro vznik karcinomu tlustého střeva, množství nad 60 g/den může snižovat vstřebávání kovů zejména dvojmocných, jako hořčíku, železa, mědi, manganu, zinku, a to sorpcí na nerozpustnou složku nebo vazbou na silikáty, oxaláty a fytyáty. Rozpustná část nemá vliv na vstřebávání kovů
- polovina množství vlákniny má být z celozrnného obilí, protože obsahuje větší podíl celulózy a nerozpustné hemicelulózy, které zvyšují obsah stolice a redukují vnitřní tlak ve střevě lépe než pektiny z ovoce a zeleniny. Stolice má být alespoň 1 x denně objemná, zformovaná a měkké konzistence. Má plavat na vodě
- vedle množství vlákniny je důležitá i její fyzikální struktura, tepelným zpracováním a jemným mletím se ničí její fyzikální struktura a stává se málo účinná. Tepelné zpracování: vaření, dušení, pečení, sterilizace apod., může v závislosti na teplotě, době jejího působení, druhu vlákniny, množství přidané vody, slanosti, kyselosti, množství vlákniny snížit nebo zvýšit. Zvýšení je dáno jejich uvolňováním z vázaných forem, např. ligninu z lignocelulóz a lignohemicelulóz. Snížení je důsledek částečného štěpení složitých molekul v jednodušší, čímž se zvyšuje rozpustnost (např. u hemicelulóz a pektinových látek). Z praktického hlediska nemá toto zvýšení či snížení takový význam, jako změna její struktury.

Nedostatek vlákniny má za následek

stolice má tuhou konzistenci s trvalým tlakem na stěny tlustého střeva. To pak vede k jeho ochabnutí a vzniku výčlepek ve střevě, které se mohou případně stát zdrojem nádorového onemocnění. Podporuje také vznik zánětu červovitého přívěsku známého spíše jako slepé střevo.

Choroby související s nedostatkem vlákniny

- diabetes melitus (úplavice cukrová) hypercholesterolemie snižuje se špatný cholesterol LDL a zvyšuje dobrý HDL cholesterol
- dna
- žlučové kameny
- nezhoubné nádory tlustého střeva
- zhoubné nádory tlustého střeva, záněty tenkého střeva
- varixy dolních končetin
- hluboké žilní trombózy hemeroidy – zvýšené namáhání při defekaci vede k přeplňování žil v rektální ampuli, což vede k jejich rozšíření a uvolnění ze stěny rektální ampule, obezita, zácpa, arterioskleróza, divertikulóza tlustého střeva
- kýly brániční a břišní - horní část žaludku se dotýká hrudníku a tlačí na bránicí a vznikají stavy dyspepsie a nadýmání. Čím je zácpa větší, tím je větší namáhání a vzniká tlak v dutině břišní, poškozující bránicí (brániční kýla) nebo stěnu břišní (břišní kýla)
- srdečně cévní choroby – infarkt myokardu, mozkové příhody, ischemická choroba
- srdeční, vysoký krevní tlak
- zubní kazy
- osteoartritida, revmatická onemocnění

potravina	obsah vlákniny v %		celkem
	rozpuštěné	nerozpuštěné	
chléb pšeničný	1,9	2,0	3,9
chléb pšeničný celozrnný	1,8	4,8	6,6
chléb žitný	2,2	3,2	5,4
chléb žitný celozrnný	2,5	4,5	7,0
ovesné vločky	1,5	3,8	5,3
jablka	0,9	1,2	2,1
hrozny	0,3	0,9	1,2
rybíz	0,7	2,9	3,6
banány	0,5	0,8	1,3
ořechy vlašské	2,1	2,6	4,7
fazole	5,1	3,2	8,3
čočka	1,8	2,7	4,5
sója	6,8	8,9	15,7
mrkev	0,4	0,9	1,3
brambory	0,6	0,8	1,4
rajčata	0,1	0,8	0,9
paprika	0,3	1,3	1,6

Na našem trhu se vyskytuje velké množství potravinových doplňků obsahujících hrubou vlákninu. Nejčastější důvod jejich užívání je snaha o redukci váhy. A tak drobná rada jak jich využívat. Vše záleží na uživateli či uživateli k jakému typu patří. V první řadě jsou to ti, co jedí hodně. Tento typ lidí by měl jíst hrubou vlákninu alespoň 30 minut před jídlem a dobře zapít dle návodu výrobce.

Druhý typ je ten, který se po jídle dojídá. Těto druh lidí by měl jíst hrubou vlákninu po jídle nejdříve tak za 30 minut. Samozřejmě jsou možné i jiné varianty. Vždy bychom měli znát, co od daného preparátu očekáváme. Je dobré řádně vyzpovídat prodejce, abychom věděli, zda to splňuje naše očekávání.

Důležité upozornění, preparáty s hrubou vlákninou nikdy neužíváme současně s léky, ale alespoň hodinu před preparáty s hrubou vlákninou.

zpracoval MUDr. Jan Doležal

CYANÓZA

Termín Cyanóza je odvozený z řeckého kyanos modrý, tmavý. Znamená to modravé zabarvení kůže a sliznic v důsledku zmožnění redukovaného (odkysličeného) hemoglobinu v kapilární krvi. Namodralý tón také vzniká, když jsou v krvi přítomny abnormální, tmavé deriváty hemoglobinu jako je methemoglobin a sulfhemoglobin (cyanóza v širším slova smyslu). Cyanózu méně často způsobují vnitřní (endogenní) pigmenty melanin, hemosiderin a vnější (exogenní) barviva, stříbro, zlato (argyróza). V takovém případě jde o nepravou neboli pseudocyanózu.

Cyanóza v užším slova smyslu.

Pro vznik cyanózy je směrodatné nejen množství redukovaného hemoglobinu v kapilární krvi, nýbrž i tloušťka a pigmentace pokožky, a hlavně šířka malých kapilár v kůži. (rete arteriosum supapilare a corii). Proto je dobře vidět cyanózu na rtech, nose, uších, na tvářích, nehtových lůžkách prstů a ústní sliznici.

Tento jev nastává, je-li množství redukovaného hemoglobinu v kapilární krvi 5 g/100 ml a méně. To je asi třetina hemoglobinu v normální krvi.

Je důležité absolutní množství redukovaného hemoglobinu nikoliv jen poměr mezi neredukovaným

(oxyhemoglobin) a redukovaným hemoglobinem. To je důležité proto, že v normální krvi je asi 2,5 g/100 ml redukovaného hemoglobinu.

To vysvětluje zdánlivý paradox u těžkých anemií, kdy pacienti nejsou cyanotičtí ani při těžkém nedostatku kyslíku (hypoxiemi). Pouze mají málo krvinek, a proto mají i málo redukovaného hemoglobinu a proto nejsou cyanotičtí.

Cyanóza vzniká při nedostatečném nasycení tepenné krve kyslíkem tzv. centrální cyanóza.

Periferní cyanóza vzniká při zvýšeném odevzdávání kyslíku tkáním.

Často se na ni podílejí oba faktory. Centrální i periferní.

Centrální cyanóza

Vzniká, dojde-li k částečnému snížení kyslíku ve vydechovaném vzduchu. Například ve velkých výškách, při poruchách při vydechování vzduchu (pulmonální cyanóza).

Výrazné projevy cyanózy lze pozorovat, přechází-li žilní krev do krve arteriální – jedná se o cyanózu ze smíšení krve. Tento jev vzniká např. u vrozených srdečních vad, tepnách žilních anastomóz v plicích (plicní aneurysma).

Periferní cyanóza

K ní dojde, jestliže se zvýšeně odčerpává kyslík v okrajových částech těla. To způsobují dva faktory: tepenná nedokrevnost a žilní stáza.

Chladová cyanóza – vzniká při poklesu okrajových částí těla pod teplotu 25 st.

Stavy napodobující cyanózu

Raynaudova choroba je známá svými záchvaty bolestivé bledosti a cyanózy prstů. Příčinou je chlad nebo emoce, při kterých dochází ke křeči prstových tepen s dilatací kapilár a s okrajové stáze krve.

Raynaudův syndrom – jsou-li tyto příznaky u tzv. skalenového příznaku (arterie a vena subclavia a plexus brachiális jsou přechodně stlačovány v horní hrudní apertuře mezi 1. krčním žebrem a svaly a to předním a středním šikmým svalem krku (scalenus anterior a medius) při zvednutí brady a rotaci hlavy a nádechu).

Žebro-kličkový (Kostoklavikulární syndrom) – při vypnutí hrudníku a tlačení ramen dozadu.

Hyperabdukční syndrom – nejčastější, útlak při zvednutí horní končetiny v abdukci.

Kompresi usnadňuje porucha krční páteře, svalů jdoucích kolem páteře (paravertebrální) a svaly pletence pažního. Někdy mohou být cévy utlačeny tumorem hrotu plice. U těchto syndromů dochází k pocitu chladu a zbledení prstů a únavě horní končetiny při práci ve vzpažení, (paestézie) v horní končetině, zvláště v prstech, oslabení/vymizení pulzáce na tepnách horní končetiny + šelest v podklíčkové oblasti (jen v určitých polohách), trofické kožní změny na špičkách prstů (výjimečně u pokročilých stavů, kdy došlo k nástěnné trombóze a. subclavia a periferním embolizacím). Děle to mohou způsobit degenerativní a zánětlivé choroby a tromboembolické onemocnění tepen. Častým podnětem bývá zpomalení okrajového krevního proudu při srdeční nedostatečnosti pravé komory. Dále pak při lokálních žilních chorobách - varixy, trombóza, tromboflebitida, žilní komprese, těžké chlopňové vady srdce a při plicní skleróze.

Methemoglobinémie – způsobují ji průmyslové jedy, (nitrobenzoly a další) léky (analgetika, sulfonamidy a další) kůže je popelavě cyanotická, je provázena bolestmi hlavy. Cyanóza mizí po podání vitamínu C.

MUDr. Jan Doležal

IDENTIFIKACE DRENÁŽNÍCH SYSTÉMŮ VÝZVA PRO PROUTKAŘE

ÚVOD

V roce 2012 byly zahájeny práce pro řešení výzkumného úkolu „Využití dálkového průzkumu Země pro identifikaci a vymezení funkcí drenážních systémů 2012 – 2016“. Řešením úkolu byl pověřen Výzkumný ústav meliorací a ochrany půdy, v.v.i. (veřejná výzkumná instituce) a dále ARGUS GEO SYSTÉM s.r.o. a Zemědělské družstvo vlastníků Mrákotín.

Cílem projektu je navržení metodického postupu identifikace podpovrchových drenážních systémů prostředky DPZ (dálkový průzkum země) a GIS (geografické informační systémy) za účelem přesné polohové identifikace těchto systémů a stanovení jejich aktuálního stavu a funkčnosti.

Z ANOTACE K PROJEKTU

Představení projektu

Utváření kulturní krajiny České republiky je historicky podmíněno zemědělskou činností. V zemědělsky využívané krajině byla realizována specifická meliorační opatření, která dlouhodobě zlepšují přírodní podmínky pro účely zemědělského hospodaření. Hlavním účelem odvodnění, jako jednoho z tradičních melioračních opatření, byla a je úprava vodního a vzdušného režimu zemědělských půd, tj. optimalizace vlhkosti a provzdušnenosti půd z hlediska potřeb rostlin, zpracovatelnosti půdy a její únosnosti pro zemědělské mechanismy, resp. přizpůsobení podmínek způsobu využití pozemku.

Na přelomu 19. – 20. a v průběhu 20. století, se významně uplatňovaly při úpravě vodního režimu zamokřených lokalit drenážní systémy. Na počátku tohoto století se ve vazbě na vstup České republiky do Evropské unie významně změnil i přístup k hospodaření ve volné krajině a k jejímu využití. V roce 1991 se upravovaly legislativně vlastnické vztahy k půdě, a byl uplatněn princip, že detail odvodnění (podrobné odvodňovací zařízení) fyzicky náleží vlastníkovu pozemku (v rámci privatizace stanovil tuto zásadu zákon 92/1991 Sb.), čímž se stát vzdal dříve vnesené investice a tuto investici převedl na vlastníky a účetně ji odepsal. Tím stát odmítl nejen další péči o drenážní systémy, která by byla nákladná, ale zároveň fakticky přestal aktualizovat evidenci stavu a využívání těchto vodohospodářských staveb (viz §12 vyhlášky 139/2002 Sb. resp. viz Příloha 1, odst. 4e2 vyhlášky č.7/2003). Ve vodohospodářské praxi byla rozšířena vize, že stavby v případě pokračujícího zanedbávání údržby přestanou postupně fungovat nebo vyvolají akutní potřebu rekonstrukcí, která přizpůsobí podmínky jejich využívání.

Skutečností zůstává, že vložené investice v podobě vybudovaného odvodnění na jedné straně zhodnocují vlastnosti půdy, pokud je odvodnění funkční, na straně druhé pozemky a půdu znehodnocují, pokud se jen částečně objevují poruchy systému odvodnění např. ve formě lokálního zamokření nebo dokonce povrchových vývěrů vod. Předpokládané změny klimatu, společně s vývojem zemědělství v našich zeměpisných podmínkách, mění také aspekty využití zemědělského odvodnění v krajině. Aby odvodnění nezpůso-

bovalo degradaci půd a znehodnocení pozemků, je vedle odborné údržby třeba přistoupit diferencovaně k vhodným úpravám funkčnosti: rekonstrukce, modernizace (např. s uplatněním principů regulace odtoku drenážních vod), případně odborné vyřazení stavby z provozu. Pokud bude vlastník či uživatel zvažovat biotechnické možnosti úpravy funkce drenáží, je třeba, aby znal aktuální stav drenážního systému, resp. aby s maximální možnou přesností v terénu lokalizoval jednotlivé podzemní liniové a bodové stavby trubního systému.

Popis současného stavu

Projektování a výstavba drenážních systémů na zemědělských půdách v ČR skončila kolem roku 1990 a v současnosti se již tyto hydromeliorační stavby prakticky nerealizují. Na území ČR bylo do současnosti vybudováno přes 1.1. mil. ha zemědělského odvodnění. Technologií GIS byly zpracovány mapové podklady o evidovaných stavbách odvodnění (ZVHS, 2008), avšak tyto územní podklady nevyjadřují aktuální stav ani funkčnost drenážních systémů. Přitom stávající evidence odvodnění konzervuje stav přibližně z roku 1992 (od té doby nebyly prováděné změny plochy odvodnění systematicky evidovány).

V období po roce 1990 praxe nevěnovala, a velmi často ani dosud nadále nevěnuje, odpovídající pozornost údržbě těchto vodohospodářských staveb, a proto dochází nepozorovaně k jejich poškozování a destrukci. Drenážní systémy v převážné míře nadále, lépe či hůře, plní svou odvodňovací funkci.

Pokud se závady vyskytnou, projevují se omezením zemědělských činností na pozemku a postupným zvětšováním zamokřené plochy. Tato situace je nejvíce patrná na jaře a po období zvýšené srážkové činnosti. Dále jsou evidovány případy, kdy změna uživatelských nároků nerespektuje projektované parametry systému a ten proto neplní funkci, jaká je od něho očekávána. Systémy odvodnění jsou často dotčeny liniovou a plošnou výstavbou (ukládání podzemních kabelů, rozšiřování intravilánu obcí apod.). V zemědělsky méně příznivých oblastech, kde postupně dochází k významným změnám či dokonce k útlumu činnosti, je funkce odvodnění již hodnocena jako nadbytečná (převádění pozemků na jiné kultury – zpravidla na trvalé travní porosty). Předpokládaná životnost drenáží v řádu několika desítek let (40 a více) je v praxi potvrzena i při zpravidla úplné absenci údržby. Je však třeba diferencovat místní podmínky přírodní a technické, zobecnění je v současnosti velmi obtížné. Z provedených šetření můžeme usuzovat, že převážná část drenážních systémů, bez ohledu na rozsah péče o ně, bude při postupném „dožívání“ plnit svou funkci ještě několik desítek let. Setkáváme se s protichůdnými názory na existenci drenážních systémů v současných podmínkách. Skutečností zůstává, že pro zemědělské využití pozemků je odvodnění významným stabilizačním faktorem a drenáže jsou neopomenutelnou součástí naší zemědělské krajiny.

Jako u každé jiné vodohospodářské stavby dochází k přirozenému stárnutí a ke ztrátě účinnosti. Stárnutí drenáží mohou doprovázet negativní projevy, jakými jsou lokální zamokření a vývěry vody na povrch pozemku. Tyto následky se projeví

jak na zemědělské půdě, kdy významně omezí nebo zcela znemožní obhospodařování části pozemku, tak na půdě již zemědělsky nevyužívané, kdy se naopak může jednat o jev vítaný z hlediska zvýšení biologické rozmanitosti a přiblížení se přirozeným podmínkám stanoviště.

Řešení projektu si klade za cíl zpřesnit metody identifikace podzemních objektů drenážního systému prostředky DPZ (vedle leteckých snímků také s využitím družicových snímků) s cílem zvýšit spolehlivost a kritéria vizualizace podpovrchových, zejména liniových, objektů. Dále prováděná šetření rozšířit o průzkum aktuální funkčnosti odvodnění, který dosud není systematicky prováděn z důvodů vysoké pracnosti a časové náročnosti. V obou uvedených případech je efektivnost uplatnění technologií GIS průkazná. Navržené metody přispějí k harmonizaci produkční a krajinnotvorné funkce agrárního sektoru v rámci udržitelného rozvoje evropské kulturní krajiny, v souladu s již probíhajícími programy Společné zemědělské politiky (např. program agroenvironmentálních opatření).

Možnosti využití DPZ a GIS při identifikaci prvků odvodnění (nadzemních a podzemních) naznačila řešení předcházejících výzkumných projektů (NAZV: QC1294, QF3095). Pokud je drenážní systém na prvcích DPZ identifikován, jsou navrženy postupy jeho vytyčení v terénu (např. pro účely oprav a rekonstrukcí - viz PV 2007-817 - Způsob zjištění drenážního systému pro jeho vytyčení v terénu). Dosud však nejsou jednoznačně popsány mechanismy, které přispívají k vizualizaci podzemních částí systémů. Neexistuje ani návaznost na územní informační systémy veřejné správy, pro niž by obdobná informace byla v celorepublikovém měřítku velmi cenná.

(tolik z anotace)

MELIORAČNÍ SYSTÉMY A PROUTKAŘI

V této fázi řešení problematiky nedestruktivní identifikace melioračních systémů se tak nabízí možnost využití historicky nejtradičnější metody terénního vyhledávání za pomoci zkušených telestetů – proutkařů.

Začátkem října 2012 se na toto téma uskutečnilo jednání mezi vedením ČEPES a vedením Výzkumného ústavu meliorací a ochrany půd ve Zbraslavi (dále VÚMOP). Jeho výsledkem byla dohoda o spolupráci, v rámci které by měly být ověřeny variantní možnosti řešení daného úkolu. Blížším cílem by mělo být ověření možností spolehlivého vyhledávání stávajících melioračních sítí a jejich poruch na pozemcích, kde chybí jakákoliv projektová dokumentace nebo dokumentace jejich skutečného provedení. V případě pozitivních výsledků by metoda vyhledávání drenážních systémů telestetickou indikací mohla být zařazena jako oficiální metoda identifikace těchto systémů, doplňující metody s využitím DPZ a GIS.

Řešením úkolu byla pověřena skupina proutkařů pod vedením pracovníků s dlouholetými zkušenostmi v oboru geologie a hydrogeologie, pánů Jiřího Mrázka, zastupujícího ČEPES a Jana Taranzky, ze společnosti Hydrogeologie Chrudim. Součinností ze strany VÚMOP byla pověřena RNDr. Lenka Tlapáková, Ph.D., z pracoviště v Pardubicích a Ing. Milan Čmelík, z pracoviště ve Skutči. Následující jednání

již proto proběhla za účasti jmenovaných u spolupracující společnosti Hydrogeologie Chrudim a na pracovišti VÚMOP v Pardubicích.

Výsledkem jednání bylo vysvětlení problematiky a stanovení konkrétních podmínek spolupráce. Na jejich základě VÚMOP poskytl pozemek, na kterém by si proutkaři, zapojení do úkolu, měli ověřit schopnost detekovat průběhy starých melioračních sítí. Po dohodě byl zvolen pozemek parc. č. 819/1 v katastrálním území Vojtěchov u Hlinska, který je již pracovníky VÚMOP detailně prozkoumán a polohy jednotlivých drenů jsou přesně zaměřeny. Zároveň byla projednána součinnost pracovníků VÚMOP při samotném terénním průzkumu na této lokalitě. Následným krokem pak bylo poskytnutí informačních materiálů pro základní orientaci pracovní skupiny proutkařů v problematice budování drenážních systémů.

KONSTRUKCE MELIORAČNÍCH SYSTÉMŮ

Systémy jsou tvořeny soustavami zemních rýh šířky 0,40 – 0,80 m, ve kterých jsou uloženy drenážní trubky s jemnozrnným obsypem. Zahrnutí rýh a vyrovnaní terénu bývá provedeno bez hutnění původní zeminou, vytěženou z rýhy. Konkrétní usprádaní drenů vždy závisí na místních podmínkách, jakými jsou např. morfologie terénu, celkové rozsahy odvodňovaných ploch, intenzita jejich zmokření apod.

Základním prvkem každého systému je pátevní svodný drén, tzv. „hlavník“, na který je z jedné nebo obou stran postupně napojeno několik sběrných drenů, tzv. „per“. Svodné drény jsou uloženy převážně v hloubkách 1,10 – 1,30 m, sběrné drény jsou na ně napojeny shora, při hloubkách uložení 0,90 – 1,00 m pod terénem. Při průzkumu odvodňovacích systémů z let 1930 až 1935, byly odkryty svodné drény, uložené v hloubkách až kolem 1,80 m pod terénem. Svodné drény jsou většinou vyústěny do místních vodotečí, případně do zatrubněných kanalizací. Případný styk více svodných drenů bývá proveden do šachtic z betonových skruží s následným soustředěným odvodem zachycených vod. Z následujícího

Letecký snímek z budování drenážního systému na lokalitě Hesiny (1966)

leteckého snímku z budování meliorací na lokalitě Hesiny (1966) je patrné, že systémy bývají plošně i velmi rozsáhlé.

PODMIŇUJÍCÍ FAKTORY

V současné době tedy máme jasné téma, máme informace, zájmový prostor, několik telestetů, rozhodnutých zkusit si něco nového a několik pracovníků Výzkumného ústavu, kteří s netrpělivým zájmem očekávají, zda se teoreticky možné předpoklady naplní v praxi.

Možná to na první pohled vypadá poněkud jednoduše. Proutkař přijde na louku, „zatočí virgulí“, řekne „tady“, uděláme čáru v mapě a máme to. Ale to je skutečně jenom ten první pohled a ještě jen z vnějšího laického úhlu. Dlouholeté zkušenosti v oboru geologické prospekce nám říkají, že mnohdy se zdánlivě jednoduché úkoly z nejrůznějších důvodů stávají podstatně složitějšími a naopak. Navíc úkol, který jsme se zavázali řešit, není z kategorie sousedské výpomoci bez odpovědnosti za dosažený výsledek.

Prvním aspektem, ke kterému bude v celkovém hodnocení možnosti telestetické indikace výskytu drenážních systémů nutno přihlížet, je geologická stavba území. Česká republika je z hlediska geologické stavby velmi pestrá, a proto se o ní někdy s nadsázkou hovoří jako o učebnici geologie. Najdeme zde horniny geologicky velmi staré i relativně velmi mladé. Horniny různé geneze a různého složení. Vyvrělé, sedimentované, tlakově i tepelně přeměněné, krystalické, pískovcové, vápencové, jílovce atd. Oblasti tektonicky postižené, území s výskytem rudných i nerudných ložisek nebo území s významným výskytem podzemních vod. To vše je překryto z geologického pohledu nejmladší vrstvou zemské kůry, která se nazývá čtvrtohorní nebo také kvartérní. Její vývoj k dnešku trvá přibližně 2 miliony let, což je jen zlomek z několika tisíc miliónů let

Rýha trubky

celkového stáří Země. Mocnost a složení této vrstvy je lokálně velmi proměnlivá právě v závislosti na geografické poloze, reliéfu terénu, erozních pochodech, mineralogickém složení a tektonickém postižení podložních hornin té které lokality. Obecně se pohybuje v řádu několika metrů, výjimečně i několika desítek metrů. Po této vrstvě dnes šlapeme a v této vrstvě jsou uloženy naše zájmové drenážní systémy. Zároveň platí, že různá horninová prostředí mají různé fyzikální vlastnosti. Například různou hustotu, z toho vyplývající různou propustnost pro vodu, následně různou vodivost, různé podmínky pro elektromagnetickou indukci, lokálně ovlivňující směr a sílu magnetického pole atd. V oblastech s výrazným výskytem zlomové tektoniky značně odlišné podmínky pro soustředěný oběh podzemních vod, případně emise plynů nebo i značných kvant iontů některých prvků z podloží.

Zkušenost nám pak říká, že různá horninová prostředí různě působí na různé jedince. Při řešení úkolů se spolupracovníky v rámci celého území republiky, jsme si častokrát ověřili existenci jakéhosi „regionálního naladění“ telestetů, kdy úspěšnost jejich indikací ztlačně kolísala v závislosti na zkoumané lokalitě. Například proutkaři, kteří dlouhodobě úspěšně působí v oblasti Českomoravské vrchoviny, budované převážně krystalickými horninami (žuly, ruly apod.), mají mnohdy výrazně nižší úspěšnost v horninovém prostředí České křídové pánve (slínovce, jílovce, prachovce atd.) a naopak. Zjednodušeně by se dalo konstatovat, že jsou jakoby primárně „nakalibrováni“ na podmínky „svého“ území. Pro úspěšnou činnost na lokalitách s odlišným horninovým prostředím, vyžadují určitou dobu pro úpravu vnímání, tedy jakousi „překalibraci“. Předpokládáme, že existují výjimky a není jich možná málo (jen o nich nevíme), kterým změny podmínek na různých lokalitách výrazně potíže nedělají.

Skutečností zůstává, že proutkaři při své práci většinou reagují na relativně výrazné změny ve zkoumaném prostředí (např. rozhraní různých typů hornin, výskyt podzemních vod, tektonická porušení, inženýrské sítě apod.), ať už si své reakce nad nimi vysvětlují jakkoliv (není předmětem dnešního článku). A to je základní rozdíl proti podmínkám při řešení stanoveného úkolu.

Jak již bylo naznačeno, výstavba melioračních systémů byla vždy podmíněna konkrétní situací na odvodňované lokalitě. V každém případě se ale vždy jedná o relativně mělce uložené drény, jejichž konstrukce je v drtivé většině provedena z materiálů, které jsou svým charakterem a vlastnostmi blízké přírodním a které jsou zahrnuty původní zeminou z výkopů. Vybudované sítě jsou většinou letité a za dobu jejich existence došlo k sesednutí a přirozenému ztuhnutí zemin v zahrnutých drénech na úroveň okolního prostředí. Pokud jsou drény funkční, lze předpokládat, že jimi bude téct odváděná voda. Tyto průtoky však budou závislé na aktuálních hydrologických podmínkách konkrétní lokality v různých obdobích roku. V obdobích déletrvajícího sucha nebo v případě, že drenážní systém bude z jakéhokoliv důvodu nefunkční, může být telestetická indikace jeho polohy poměrně náročná. Proutkaři mohou

Rýhovač

přednostně reagovat na výraznější změny v podloží lokality.

Neopomenutelné jsou mnohdy i značně rozsáhlé plochy meliorovaných území. Práce na identifikaci takových systémů mohou být pro telesteta značně vyčerpávající. Po konzultaci se zástupci VÚMOP by mělo být úspěchem už přesné vytyčení páteřních svodných drénů (hlavníků).

METODIKA ŘEŠENÍ ÚKOLU

Jak bylo řečeno, řešení úkolu nemusí být právě jednoduché a jeho výsledky nelze jednoznačně předjímat. Účast na něm do dnešního dne přislíbilo pouze 7 proutkařů z různých koutů republiky, s různými zkušenostmi. Pro většinu z nich se bude jednat o rvní vzájemnou koordinovanou spolupráci. Vzhledem k potřebě získání statisticky zhodnotitelných výsledků, bude projekt rozdělen do několika etap, při kterých budou účastníci bez ohledu na svoje dosavadní zkušenosti plnit stejná zadání ve stejných prostorech. Každá etapa bude dále operativně rozdělena na několik dílčích částí. Před zahájením prací budou účastníci na každé lokalitě seznámeni s geologickou stavbou zkoumaného území s důrazem na možné zkreslující vlivy.

Celá první etapa bude víceméně seznamovací, v rámci níž účastníci teprve získají představu o zkoumané problematice a vyzkouší svoje schopnosti. Bude provedena na výše zmíněné lokalitě v katastrálním území Vojtěchov. Před samotným zahájením průzkumu bude pracovníky VÚMOP volně na terénu vyskládána řada melioračních trubek, na kterých si bude možné zkusit reakce na daný materiál. Zároveň bude vytyčen přesný průběh jednoho drénu, na kterém si každý telestet bude moci vyzkoušet vlastní indikace v reálném prostředí.

V další části bude pracovníky VÚMOP vytyčen jiný prostor, ve kterém budou natažena měřicí pásma, podél kterých budou telesteti postupně procházet a určovat místa překročení hledaných drénů. Každý účastník bude používat své virgule, na které je zvyklý (pokud je potřebuje) a každý bude zadané trasy zkoumat sám, bez možnosti ovlivnění sledováním svých kolegů. Po skončení této části budou dosažené výsledky vyhodnoceny a přesnost indikací každého telesteta bude porovnána se skutečným

stavem. Následně bude mít každý účastník možnost ověřit si stejnou trasu podle skutečnosti. Konfrontace se skutečným stavem by měly zúčastněným proutkařům umožnit postupnou korelaci vlastního vnímání zadané problematiky.

Podle časové náročnosti a při dodržení potřebných dávek odpočinku, bude možno vytyčit několik nezávislých prostorů, na kterých bude stejnou metodikou možné zadané úkoly procvičovat. Podle dosahované úspěšnosti budou postupně zahrnovány náročnější úkoly (vytyčování směrových průběhů, určování délek apod.) Lokalita bude v průběhu roku zkoumána vícekrát. Při jednáních s pracovníky VÚMOP byla shodně konstatována potřeba ověření schopností indikace systémů v „mokrém“ i „suchém“ období.

Postupně bude průzkum rozšířen i na lokality, u kterých nejsou průběhy drenážní sítě známy. Zde budou výsledky indikací ověřovány kopanou sondáží. Podle výsledků bude průzkum postupně doplňován o části, jako je indikace hloubek, nebo míst výskytu poruch apod., případně o distanční indikaci drenáží na mapových situacích.

VYHODNOCENÍ PRACÍ

Všechny dosažené výsledky budou postupně zpracovávány tak, aby se mohly stát relevantním podkladem pro závěrečné vyhodnocení úkolu. Celkový průběh průzkumných prací je závislý jednak na časových možnostech a koordinaci účasti všech zainteresovaných osob, jednak na hydrometeorologických podmínkách v průběhu roku. Již původně zamýšlený termín zahájení prací ve druhé polovině března 2013, musel být pro nepřízeň počasí posunut až na konec měsíce dubna.

Pro definitivní vyhodnocení možnosti zařazení metody vyhledávání drenážních systémů telestetickou indikací, a její řádné schválení jako doplňující metody vedle využití DPZ a GIS, je nutné provést průzkumné práce v poměrně širokém rozsahu, který časovou náročností může přesáhnout období jednoho roku. Zároveň by bylo vhodné i rozšíření počtu zúčastněných na řešení zadaných úkolů pro zvýšení statistické četnosti.

Minimálně dílčí výsledky prací s předběžnými závěry, budou prezentovány na připravované konferenci o psychoenergetice v říjnu t.r.

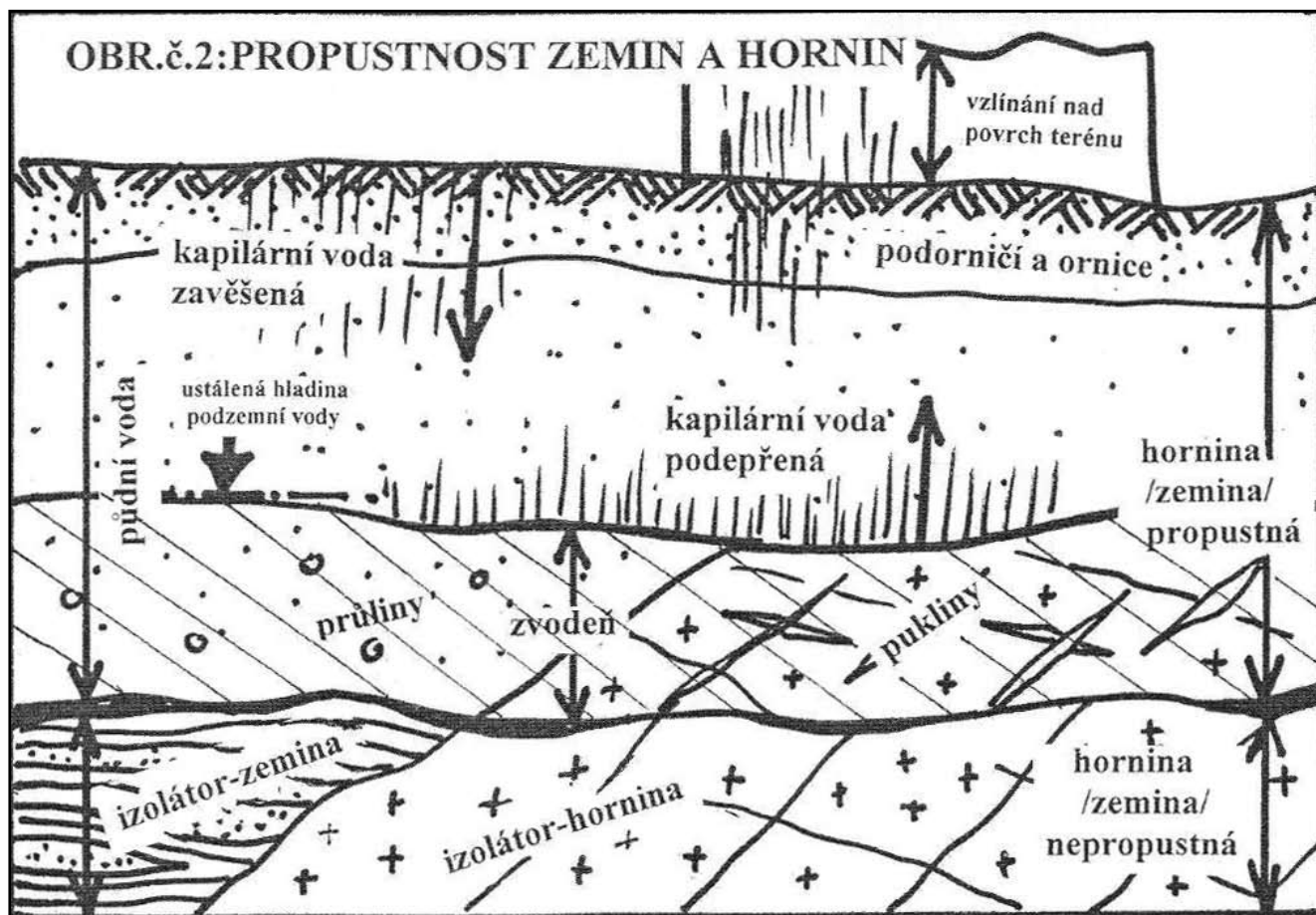
Duben 2013

Jan Taranza

Jiří Mrázek

Použité podklady:

Anotace k projektu výzkumného úkolu „Využití dálkového průzkumu Země pro identifikaci a vymezení funkcí drenážních systémů 2012 – 2016“ (RNDr. Lenka Tlapáková, Ph.D, únor 2013)

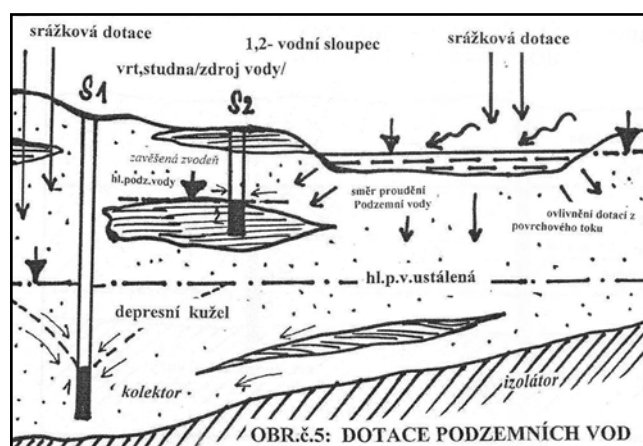
VÝZNAM HYDROGEOLOGIE PRO PROUTKAŘE

Znalost základních hydrogeologických zákonitostí a poznatků je pro proutkaře důležitá především proto, aby dovedl správným způsobem interpretovat svoje zjištění a vyvodit z nich závěry, které by nebyly v rozporu se skutečnými hydrogeologickými poměry.

Jak vyplývá z podaného přehledu základů hydrogeologie, nachází proutkař největší uplatnění tam, kde je výskyt podzemní vody vázán úzce na průběh víceméně vertikálních nehomogenit a diskontinuit (nespojností) horninového prostředí, jako jsou otevřené pukliny a puklinová pásma. Je tomu tak v takových terénech, kde chybí mocnější zvodněné kolektory ve čtvrtohorním pokryvu a kde není ani v podloží čtvrtohorního pokryvu vyvinut jiný geologicky mladý průlinový kolektor (např. třetihorní písky). S takovými podmínkami se setkáváme v územích, kde jsou hlavním kolektorem první zvodně rozpukané pevné (skalní) horniny s ryze puklinovou nebo i průlinovo-puklinovou propustností.

Největší význam má vyhledávání víceméně vertikálních zvodněných puklin a puklinových pásem v ryze puklinových kolektorech, jako jsou horniny krystalinika - vyvřeliny (např. žuly, granodiority, diority, syenity apod.) nebo metamorfované (přeměněné) horniny (ruly, migmatity, amfibolity, svory, fylity a jiné krystalické břidlice). Ryze puklinovými

kolektory však mohou být i zpevněné sedimentární horniny: je to velká část pískovců paleogénu, křídla a triasu, rozpukané břidlice, jílovce a slínovce různého stáří a také prakticky všechny sedimentární (usazené) horniny prvohorního (kambrium, ordovik, silur, devon, karbon, perm) nebo většího (proterozoikum - „algonkium“) stáří. V české křídové pánvi jsou ryze puklinovými kolektory vápnité pískovce, slínovce a spongility. Využití podzemních vod pro místní potřebu se v takových terénech vedle zachycení povrchových soustředěných pramenných vývěrů zaměřuje na první zvodně v připovrchové zóně rozpukaného horninového masivu. Následkem vysokého stupně nehomogenity horninového masivu bývá však prostorové rozdělení propustnosti v připovrchové zóně i v hlubších partiích takového rozpukaného horninového masivu velmi nerovno-

OBR.Č.5: DOTACE PODZEMNÍCH VOD

měrné. Propustnost v intenzivně rozpukaných puklinových pásmech může být o několik řádů vyšší než propustnost ostatních méně intenzivně rozpukaných partií. Některé úseky takového horninového masivu mohou pak být zcela bez otevřených puklin a studna vyhloubená v takovém monolitním úseku skalních hornin je zcela bez přítoku podzemní vody. Pro umístění studně v takových podmínkách je tedy nutno vyhledat vhodné zvodněné puklinové pásmo nebo větší zvodněnou otevřenou puklinu a vyhnout se naopak místům zcela monolitním (nerozpukaným).

Podobné poměry nacházíme také v krasovo-puklinových kolektorech (zkrasovatění vápence), kde je hlavním problémem nalézt vhodnou zvodněnou hydraulickou komunikaci - kavernu, kanál nebo zkrasovatěnou puklinovou zónu - v jinak monolitním horninovém prostředí.

V průlinovo-puklinových, jako jsou např. křemenné kvádrové pískovce české křídové pánve, nejsou díky propustnosti mezizrnových pórů (průlin) úseky monolitní horniny mezi velkými puklinami nebo puklinovými pásmy zcela bez přítoku jako je tomu ve výše charakterizovaných ryze puklinových kolektorech. Přesto však mohou i zde existovat podstatné rozdíly mezi propustností a tedy i produktivitou nerozpukaných nebo málo rozpukaných bloků a propustností významných puklinových pásem. Také v takovýchto podmínkách jde tedy při volbě optimálního lokalizování jímací studně o vyhledání zvodněných puklin a puklinových pásem, které by poskytly podstatně vyšší přítoky do studně než sousední monolitní nebo slabě rozpukané bloky.

Méně významné je uplatnění proutkaře v územích s průlinovými plošně rozsáhlými zvodněnými kolektory. Je tomu tak tam, kde je ve větší ploše vyvinut čtvrtohorní průlinový zvodněný kolektor v podobě písčitéch nebo písčitoštěrkových náplavů. Zvodně v takovém náplavu je spojitá, takže přítok vody do studně získáme v takovém terénu v každém bodě uvnitř tohoto kolektoru, je-li tento kolektor nasycen podzemní vodou a je-li zabezpečeno trvalé napájení srážkami nebo povrchovými vodami. Produktivita studně však závisí na průtočnosti zvodně-

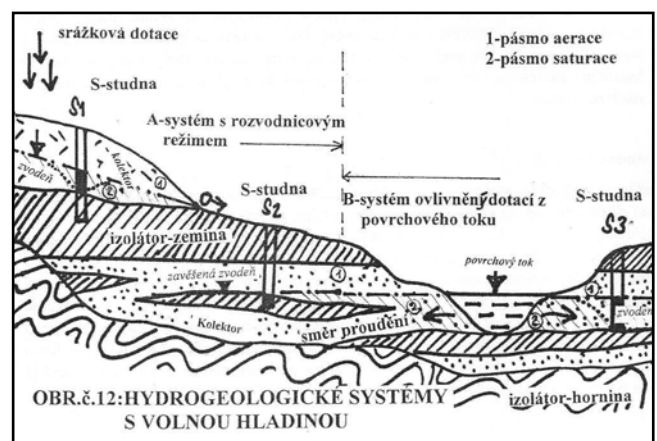
ného kolektoru, tj. na jeho mocnosti a propustnosti. Největší vydatnosti budou mít studně situované do těch míst, kde má zvodněný kolektor největší mocnost (tloušťku propustné vrstvy nasycené vodou) a současně nejvyšší propustnost (nejvyšší hodnotu koeficientu filtrace), nebo je-li situován v blízkosti povrchového toku nebo nádrže, která přímo zvodně napájí. Hlavním problémem optimálního situování studní do spojitě zvodně, charakteristické pro čtvrtohorní náplavy, je tedy vyhledání míst s nejvyššími hodnotami koeficientu průtočnosti (nejvyšší hodnoty součinu zvodněné mocnosti a koeficientu filtrace).

Ani průlinové kolektory však nejsou v prostoru zcela homogenní a mohou obsahovat pásma nebo kanály o zvýšené propustnosti, která vznikají již primárně - rozdíly v podmínkách usazování náplavu - nebo sekundárně - lokálním vymytím jemných částic ze sedimentu účinkem proudění podzemní vody. Pro optimální situování jímací studně v takových podmínkách by tedy bylo účelné vyhledávat místa, kudy probíhají tato pásma či kanály se zvýšenou propustností, které označujeme jako privilegované hydraulické komunikace (privilegované cesty proudění podzemní vody).

Kontrolní otázky:

1. V jakých hydrogeologických podmínkách dojde proutkař největšího uplatnění?
2. Vysvětlete charakter výskytu podzemní vody v ryze puklinovém kolektoru.
3. V čem spočívá rozdíl mezi ryze puklinovým a průlinovo-puklinovým kolektorem z hlediska situování studní?
4. Na co se zaměřuje proutkař při vyhledávání optimální lokalizace jímací studně ve spojitě zvodně a v jakých horninách se takový druh zvodně vyskytuje?
5. Jak vznikají privilegované cesty proudění podzemní vody ve čtvrtohorních náplavech?
6. Ve kterých místech čtvrtohorního náplavu můžeme očekávat nejvyšší vydatnosti jímacích studní?

Vybráno z publikace „Hydrogeologie pro proutkaře“ od RNDr. Jána Jetela, CSc.

ROZLOŽENÍ A OBĚH PODZEMNÍCH VOD V ZEMSKÉ KŮŘE

Prostorové rozložení a průběh hlavních cest oběhu podzemních vod závisí jednak na prostorovém rozložení propustnosti hornin, jednak na podmínkách napájení (doplňování) podzemních vod srážkami a povrchovými vodami.

Nejlépe propustnými horninovými tělesy bývají vrstvy hrubých sedimentů bez písčité a jílovité výplně, jako jsou některé štěrky čtvrtohorních říčních náplavů, hrubé ledovcové (morénové) uloženiny nebo některé kamenité sutě. Koeficient filtrace takových nejlépe propustných hornin může být vyšší než 1×10^{-2} m/s, většinou však leží v rozmezí 5×10^{-4} až 5×10^{-3} m/s. U nás dosahují těchto maximálních propustností např. některé štěrky v náplavech Dunaje nebo ledovcové morény ve Vysokých Tatrách. Mezi zpevněnými sedimenty mají nejvyšší propustnost u nás čisté hrubozrné křemenné pískovce české křídly, slepence chudé tmelem nebo silně zkrasovatělé vápence. Koeficient filtrace nejpropustnějších pevných hornin však nebývá zpravidla vyšší než 5×10^{-4} m/s, neboť zpevnění horniny snižuje její propustnost v důsledku těsnějšího uložení zrn, druhotným vápnitým nebo křemitým tmelem apod.

Významnými hydrogeologickými kolektory jsou dále vrstvy čtvrtohorních říčních písků (aluviálních) a písčitých štěrků s koeficientem filtrace většinou mezi 5×10^{-5} a 2×10^{-3} m/s. Hlinité náplavy (povodňové hlíny), které u nás zpravidla pokrývají výše zmíněné říční štěrky a písky v údolních nivách, mají funkci izolátorů, neboť jejich koeficient filtrace se pohybuje zpravidla pouze okolo 1×10^{-7} m/s. Ze čtvrtohorních kolektorů je nutno připomenout ještě proluviační štěrky a váté písky. Písky a štěrky různého původu vystupují jako hydrogeologické kolektory i ve starších sedimentech (třetihory), jejich propustnost však již bývá v průměru nižší (koeficient filtrace málokde překračuje 5×10^{-4} m/s).

Mezi staršími zpevněnými sedimenty fungují u nás jako kolektory s puklinovou i průlinovo-puklinovou propustností paleogénní, křídové a triasové pískovce a slepence a permokarbonské pískovce, arkózy a slepence. Koeficient filtrace těchto hornin však většinou nepřekračuje 5×10^{-5} m/s. Při silnějším zpevnění a bohatém tmelu ztrácí tyto horniny průlinovou propustnost a jejich výsledná propustnost pak závisí jen na stupni rozpukání a rozevření puklin. Kolektory s puklinovou propustností mohou být i některé slínovce, spongility („opuky“) a břidlice nebo rozpukané partie vyvřelých a metamorfovaných (přeměněných) hornin, zejména v blízkosti povrchu terénu. Jako hydrogeologické izolátory se chovají jíly, nerozpukané a málo zpevněné jílovité břidlice, jílovité slínovce a prachovce a jiné velmi jemně zrnité nebo celistvé nerozpukané horniny.

Zpevňování, stlačování a stárnutí sedimentů vede ke snížení propustnosti nejen zmenšováním pórového prostoru, ale také svíráním a zatěsňováním puklin. Ve starších sedimentech se proto stejně jako ve vyvřelých a metamorfovaných horninách projevuje zákonitý pokles průměrné propustnosti horninového masivu s hloubkou. S přibývajícím hloubkou se proto obecně zmenšuje také průměrná rychlost oběhu podzemních vod a využitelná vydatnost jejich výskytů.

Podzemní vody se ve zvodněném kolektoru pohybují od oblasti napájení, ve které vsakuje srážková nebo povrchová voda, k oblastem odvodnění (odtoku), kde podzemní voda ze zvodněného kolektoru vytéká na povrch buďto v podobě soustředěných výronů - pra-

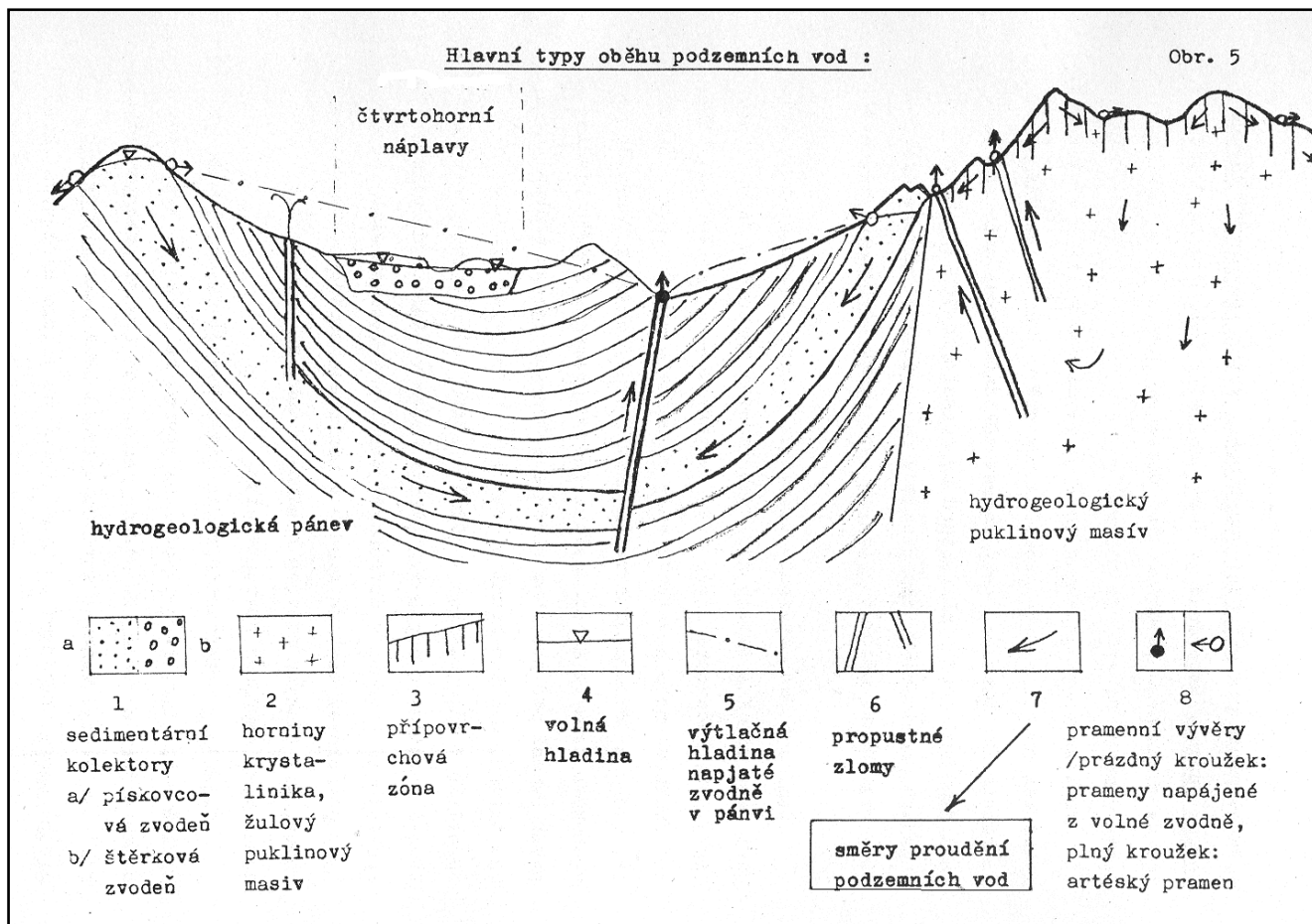
menů, nebo v podobě postupného rozptýleného příronu do povrchových toků a nádrží. Označení „pramen“ se používá správně pouze pro přírodní soustředěný výtok podzemních vod na povrch terénu. Nesprávně je tedy označovat jako „pramen“ přítok ze zvodněného kolektoru pod povrchem terénu do umělého objektu - např. vrtu či studně.

Protože pohyb podzemní vody je vyvolán rozdíly v piezometrickém napětí a voda proudí v tom směru, kam se sklání její piezometrická hladina, leží oblast odvodnění vždy níže než oblast napájení. Podle charakteru hydrogeologických kolektorů a jejich prostorového uspořádání v geologické struktuře území můžeme rozlišovat několik hlavních typů oběhu podzemních vod (viz obr. na následující straně).

Tam, kde jsou vyvinuty takové kolektory čtvrtohorního stáří jako jsou písky a štěrky údolních říčních náplavů a teras, váté písky nebo ledovcové uloženiny, vytvářejí se po vsaku (infiltraci) srážkové nebo povrchové vody volné nebo mírně napjaté zvodně, které se odvodňují z větší části rozptýleným příronem do povrchových toků, z menší části v podobě pramenů. Průběh hladiny první zvodně pod povrchem sleduje v hrubých rysech průběh povrchu terénu. Hladina první zvodně leží v takových podmínkách zpravidla v malé hloubce - několik metrů pod povrchem terénu. Zvodně v údolních náplavech bývají často v těsné hydraulické souvislosti s vodou v povrchovém toku: při vysokém stavu hladiny v povrchovém toku je zvodně v náplavech napájena povrchovou vodou, při nízkých stavech hladiny v toku je tomu naopak - podzemní vody napájejí povrchový tok.

Kolektory předčtvrtohorního stáří bývají často uloženy pánovitě - tj. tak, že vycházejí na povrch na okrajích svého výskytu a jsou ukloněny do středu pánve, kde bývají překryty stropními izolátory. Takovou strukturu označujeme jako hydrogeologickou pánev. Napájení probíhá hlavně na vysoko uložených okrajových výchozech. Uvnitř pánve jsou zvodně v překrytých kolektorech většinou napjaté a v místech deprese povrchu terénu mohou mít kladnou výtlačnou úroveň (nad povrchem terénu). Vody v takovém kolektoru proudí opět k místům nejnižší nadmořské úrovně. Jsou jimi buďto taková území uvnitř pánve, kde se údolí zařezávají až k povrchu zvodněného kolektoru, mohou to však být i nízko položené výchozy kolektoru v některých okrajových částech pánve. K odvodnění v pánvi může docházet také prostřednictvím netěsnosti stropních izolátorů (vznikají tak artézské prameny). Často je v pánvi uloženo nad sebou více zvodní v kolektorech, vzájemně oddělených izolátory. Zvodně s nižším piezometrickým napětím může být v takových podmínkách napájena z jiné zvodně ve svém nadloží nebo podloží, jejíž napětí je tak vysoké, že piezometrický spád mezi zvodněmi postací k protlačování podzemní vody mezilehlým izolátorem mezi zvodněmi. Takový jev se označuje jako přetékání mezi zvodněmi a izolátorem, který v takové situaci (za daného piezometrického spádu mezi sousedními zvodněmi) propouští určité množství vody, které není zanedbatelné malé, označujeme pak jako poloizolátor.

Odlíšné jsou poměry oběhu podzemních vod v masivech skalních (zpevněných) hornin v takových územích, kde na povrchu chybí výchozy vrstev významnějších hydrogeologických kolektorů. Živější oběh podzemních vod se pak omezuje z největší části pouze na připovrchovou zónu zvýšené propustnosti, dosahující od povrchu terénu do hloubek několika metrů až několika málo desítek metrů. Připovrchová zóna je zde hlavním hydrogeologickým kolektorem. Zahrnuje povrchovou

vrstvu zvětralin a přilehlé partie horninového masivu, které jsou propustnější než hlubší části tohoto masivu v důsledku rozpojení (rozvolnění) puklin a rozvětrání. Volná hladina první zvodně v přípovrchové zóně sleduje opět zhruba průběh povrchu terénu. Do větší hloubky pronikají v takových podmínkách podzemní vody jen po ojedinělých puklinách nebo puklinových pásmech, které si zachovaly rozvěvení i v hlubších úsecích horninového masivu, zatímco běžné drobné pukliny se ve větších hloubkách svírají a nepropouštějí podzemní vodu.

Soustředěné výrony podzemní vody na povrch terénu - prameny - můžeme dělit podle hydrodynamického charakteru, podle geologických podmínek a podle druhu propustnosti horniny, ze které vyvěrají, případně i podle dalších kritérií (viz obrázky).

Prameny, které odvodňují volnou zvodně, můžeme rozdělit na prameny depresní a kontaktní. Depresní prameny vznikají tam, kde deprese povrchu terénu (snížení povrchu terénu) zmenšuje průtočný průřez zvodněného kolektoru natolik, že část vody vytéká ze zvodněného kolektoru v podobě pramene, přičemž se však hladina zvodně nesníží až k počevnímu izolátoru (pod pramenem - v jeho podloží - zůstává ještě určitá mocnost kolektoru nasycena podzemní vodou). Kontaktní prameny vznikají na kontaktu zvodněného kolektoru s počevním nebo bočním izolátorem, přičemž v důsledku vylévání vody ze zvodněného kolektoru se hladina podzemní vody v místě pramenního vývěru snižuje až k počevnímu izolátoru. V obou případech (depresního i kontaktního pramene) jde o prameny sestupné, neboť k nim voda sestupuje z úrovně ležící výše než je úroveň vývěru. Naproti tomu prameny, které odvodňují napjatou zvodně, jsou prameny vzestupnými (voda bezprostředně před vývěrem vystupuje z hloubky vzhůru). Označujeme je většinou jako artéské, neboť vznikají obdobně jako přetok artéské-

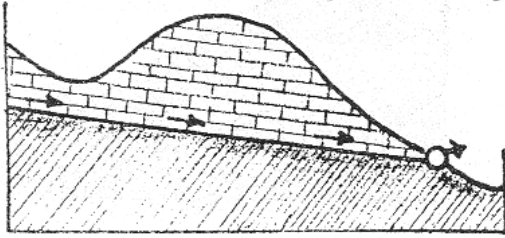
kého vrtu v místě, kde výtlačná úroveň napjaté zvodně leží výše než povrch terénu. Na rozdíl od artéského vrtu, který je objektem umělým, zde však voda vystupuje po komunikaci přírodního původu - nejčastěji po propustném zlomu nebo puklinovém pásmu.

Ze skupin pramenů, vydělených podle geologických podmínek vývěru, zasluhují zmínku prameny suťové, vyvěrající ze sutí a jiných svahových uloženin zpravidla při úpatí svahů. Ryze suťové prameny, které nejsou prostřednictvím sutí napájeny z rozsáhlejších zvodněných např. na terasové uloženiny nebo na zpevněné kolektory horninového masivu, mívají značně kolísavou a nestálou vydatnost v závislosti na srážkách (v suchých obdobích mohou zcela zanikat).

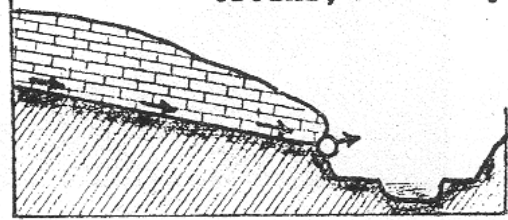
Pokud jde o druhy pramenů, vymezené podle charakteru cest, jimiž přitéká voda k vývěru, je třeba připomenout puklinové prameny, které vyvěrají z ojedinělých otevřených puklin v jinak relativně nepropustném horninovém masivu, vrstevní prameny, které vyvěrají z kolektoru, jenž má tvar vrstvy, dále zlomové prameny, vyvěrající na propustných zlomech, a konečně krasové prameny, napájené prostřednictvím složitých a rozsáhlých systémů krasových dutin. Krasové prameny někdy představují vyústění celých podzemních toků a mívají proto často mimořádně vysoké (i když značně kolísavé) vydatnosti. Krasový pramen u Vaucluse („Vokláz“) ve Francii dosahuje vydatnosti až 120.000 l/s. U nás můžeme připomenout např. krasový pramen Pistrang u Slavce v Jihošlovenském krasu, jehož vydatnost kolísá od 12 do 4.380 l/s.

Prameny sestupné

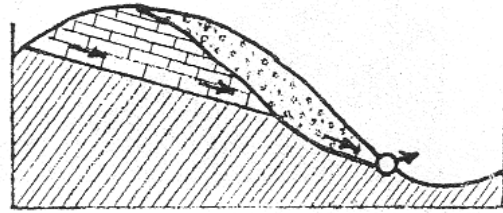
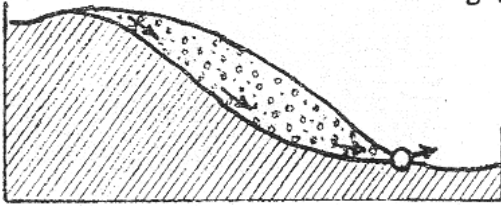
kontaktní, vrstvený

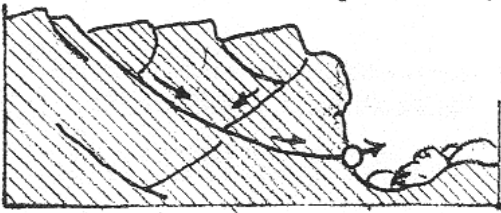
erozní, vrstvený

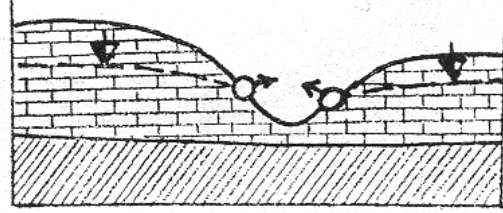
suťové

puklinový

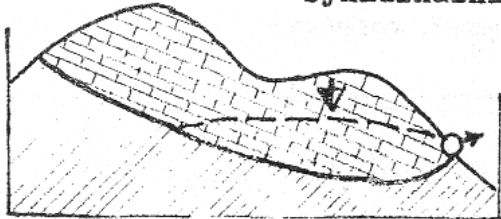

depresní

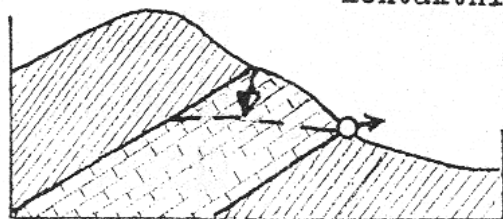

Prameny přelivné

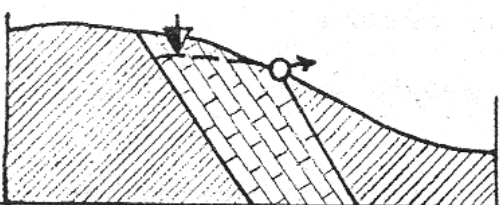
synklinální

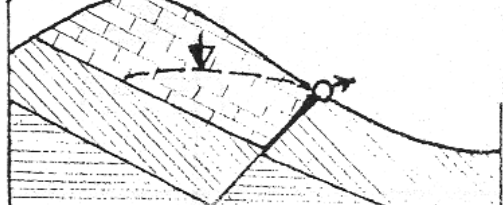
kontaktní

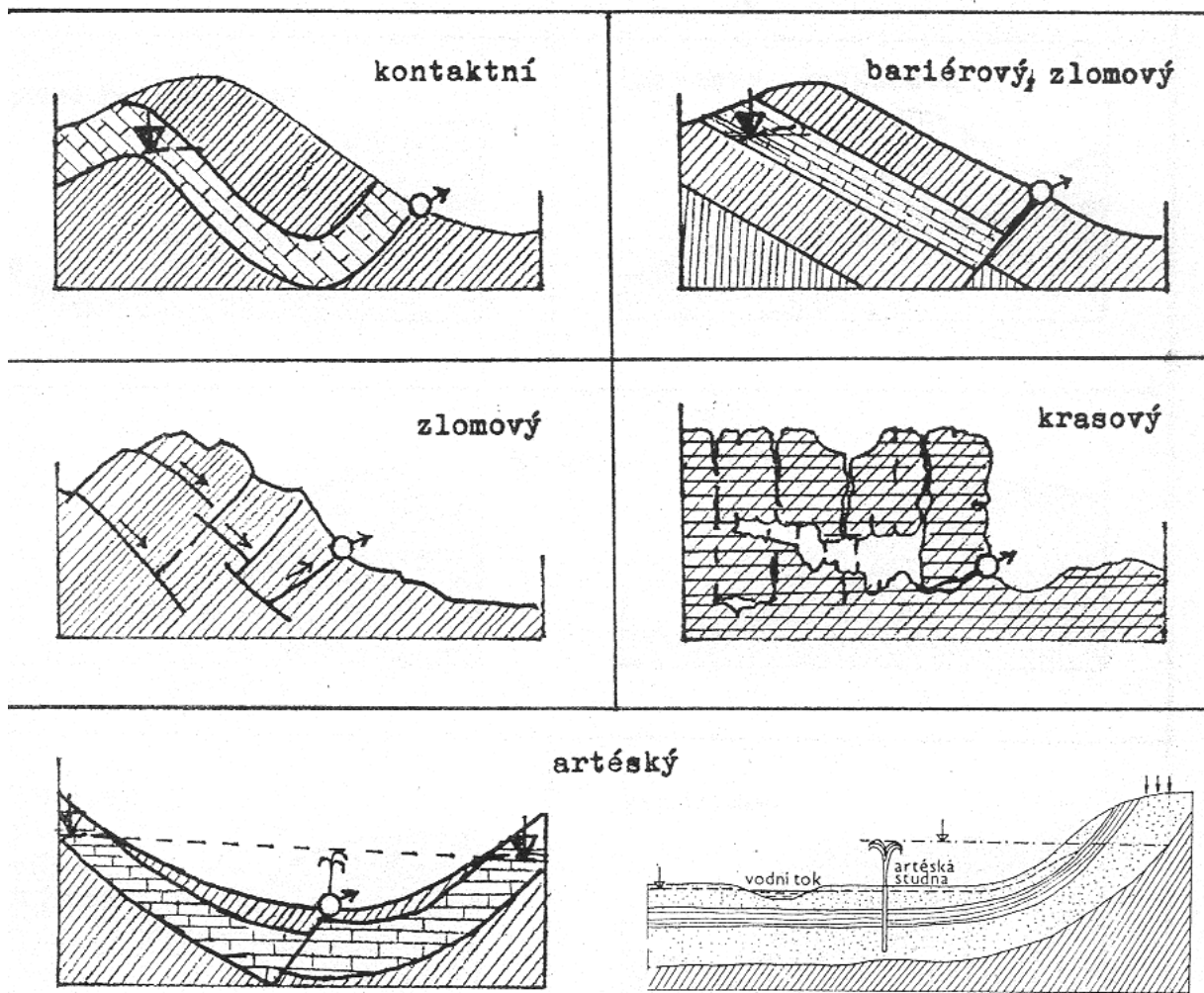
kontaktní

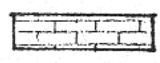

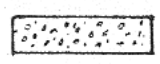
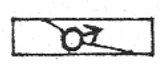

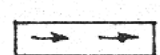
bariérový

Prameny výstupné

Legenda

	hydrogeol. kolektor
	— " — izolátor
	puklinový kolektor
	suť
	pramenní vývěr
	hladina zvodně
	směr pohybu vody

PO ROCE OPĚT NA HRADĚ SION

V loňském zpravodaji byl zveřejněn článek pana Novotného o telestetickém průzkumu pozůstatků hradu Sion. Hrad a jeho poslední uživatel pan Jan Roháč z Dubé se do historie českého státu zapsali jako poslední bašta husitství proti císaři a českému králi Zikmundovi. Z tohoto období zůstává mnoho otázek dosud utajených a pravděpodobně úplnou pravdu nikdy nezjistíme.

Letošní návštěva hradu Sion byla obohacena návštěvou muzea v obci Chlístovice a kostela sv. Ondřeje. Při prohlídce nás doprovázel starosta obce Chlístovice pan Bohuslav Ryšánek a místní hajný pan Jindřich Kozlík. Oba dva jsou znalí historie a okolí hradu a dokáží některé názvy míst dát do souvislosti s dávnou minulostí a historickou skutečností.

První nezodpovězenou otázkou bylo, jak bylo možné, že tak malý hrad, jakým ve skutečnosti Sion byl, mohl čtyři měsíce odolávat obléhání. Zdá se, že první oblehatele určení králem Zikmundem, neprojevovali velkou snahu o jeho dobytí. Pravděpodobně nejpodrobněji zachovalá zpráva, podávaná Aeneasem Silvii Piccolominim, budoucím papežem Piem II, neodpovídá tehdejší realitě. Zpráva popisuje obléhání takto:

„Obležen byl na svém hradu po čtyři měsíce a vši silou a mocí dobýván. Ale že zámek na vrchu hory postaven a valem, příkopy a zdmi dostatečně ohrazen byl, nesnadno bylo jej přemoci a dobýt. A protože Ptáček nastavil věži, kteréž by pevností a valy zámku převyšovaly, z nichž to rozkázal střílet do zámku; mnozí z obojí strany padali, ale více dobývajících, proti nimž které vystřelení daremné a na chybu bylo. Přístupu blíže ke zdem bránil příkop hluboký, v němž to ačkoli nebylo vody, však pracné a nebezpečné bylo vojákům do něho se pustiti, a zase nahoru na valy, kteréž byly okolo zdí, vylézt pro množství hrubé střelby, kteráž z hradu šla. Štolami tedy podzemními přístup sobě ku příkopům dělali, zanechavše před příkopem něco mále země ku podobenství dveří, aby lest jejich poznána býti nemohla.“

Z ní vyplývá, že vojska vedena Hynkem Ptáčkem z Pirkštejna vyvíjela veliké úsilí o dobytí. Kdo však viděl hrad a jeho polohu v terénu, musel pochopit, že několik desítek obránců (a víc jich v hradě nemohlo být), nebylo schopno dlouhodobě odolávat žádnému útoku. Zdá se, že pan Hynek Ptáček neměl veliký zájem o dobytí hradu. Jan Roháč z Dubé totiž nebyl

v té době osamocen v odporu proti císaři Zikmundovi. Značná část české šlechty vyjadřovala nespokojenost se Zikmundovou vládou a v důsledku toho se zemská hotovost proti Sionu sešla až po důrazném Zikmundově naléhání. Vypadá to, že oblehatele vyčkávali, jak se politická situace v Čechách vyvine. Teprve příchod uherských vojsk Michala Orzaga zapříčinil, že hrad byl po několika dnech dobyt. A pravděpodobně se nejednalo o lýtý boj, protože se z té doby našlo pouze pět kosterních pozůstatků a přitom pouze u jedné lze říci, že k úmrtí mohlo dojít následkem sečných ran. Jan Roháč z Dubé byl na příkaz císaře popraven jako zemský lapka. Ve svém odporu k císaři přepadal povozy, které zásobovaly císařovi věrné. Z tohoto důvodu byl jako šlechtic popraven, ne mečem, ale na šibenici. Sám císař Zikmund ho dlouho nepřežil. Pro rozpory s českou šlechtou se rozhodl pro návrat do Uher a během návratu zemřel.

Škoda, že nemáme žádného jasnovidce, který by se dokázal vžít do tehdejší doby a dokázal by popsat život na Sionu před začátkem obléhání, v době obléhání a v okamžiku dobytí. Bohužel potvrzování tehdejší situace našima očima vede pouze k mnoha dohadům.

Takto musíme být rádi, že řadu dohadů se nám snažil osvětlit starosta Chlístovic pan Ryšánek v muzeu v místní sokolovně, které je zaměřeno na historii hradu Sion. V muzeu jsou umístěny archeologické památky (železné hroty šípů, náboje z palných zbraní, zbytky kovových nástrojů a nářadí i zbroje, část kosterních pozůstatků nalezených na Sionu a zapůjčených z jiných muzeí), repliky zbraní, popisy archeologických výzkumů, pravděpodobná maketa hradu a další. Sou-

části muzea je vybudovaná naučná stezka, zaměřená na poslední období existence Sionu, jako jednoho z posledních míst husitského odporu v Čechách, včetně postavení makety katapultu v místech, odkud byl hrad ostřelován. Podle sdělení se tato stezka stává místem stále častěji navštěvovaným veřejností.

Významnou další nezodpovězenou otázkou zůstává zásobování hradu vodou. Nikde o této problematice nejsou písemné zmínky z tehdejší doby a ani archeologický výzkum nepodal jednoznačné vysvětlení. Přitom existence hradu v míru i při obležení na zásobování vodou přímo závisela. Mluví se o tom, že na konci 19. století pomocník hajného pan Ryšavý na hradě Sion studnu vykopal. V devadesátých letech dvacátého století pan Ryšánek pod odborným dozorem archeologů učinil pokus studnu vykopat. Místo se nachází mimo jádra hradu, v průrvě při západní straně skalní stěny v kopci. V povědomí místních lidí si toto místo zachovalo název „U studny“. V hloubce 2 m narazili kopáči na původní zeminu s úlomky keramiky, zvířecích kostí a kousky ohořelého dřeva, na studnu však nenarazili. Na tomto místě její existenci potvrdil pracovník projektového ústavu, proutkař PhDr. Pavel Polák. Také pan Novotný podle sdělení starosty toto místo označoval jako studnu. I letos zde pan Jiří Mrázek při telestetickém zkoumání detekoval silnou anomálii obdélníkového tvaru. Mohlo se však také jednat o jímku pro zachycování pramenní či dešťové vody.

V každém případě hrad Sion nemohl být bez vodního zdroje. Ať pro běžné denní zásobování obyvatel a ustájeného dobytka, tak pro obranu v době obléhání. Starosta Chlístovic je odhodlán, jakmile se mu podaří sehnat potřebnou finanční sumu, provést výkop v místě, které proutkaři označili jako pravděpodobný zdroj vody. Doufáme, že se to starostovi podaří a my budeme mít jedno tajemství hradu Sion za objasněné. Zároveň zde proutkaři indikovali další zajímavé anomálie a k jejich identifikaci by bylo zapotřebí provést podrobnější a komplexnější telestetický průzkum.

Na závěr exkurze nás čekala návštěva kostela sv. Ondřeje, který do historie Sionu také patří. Kostel měl založit pan Ondřej z Dubé v roce 1402. Pan Ondřej z Dubé v letech 1384 až 1394 zastával úřad nejvyššího zemského sudí, navštívil Palestinu, z které přivezl posvátnou zemi a kostel přejmenoval na Sion. Někteří badatelé uvažují o tom, že na místě kostela byla tvrz, jejímž pozůstatkem je věž kostela. Faktem je, že archeologové objevili na místě pozůstatky starší gotické stavby. Kostel se v současnosti nevyužívá k cír-

kevním účelům, a vnitřní vybavení je poměrně chudé. Přesto byl v současnosti navštíven vykradači kostelů, kteří z něj ukradli dva nejcennější obrazy. Zvláštností kostela je zachovalé trámoví z období výstavby a zvon z 15. století, který přežil všechny války.

Když jsme opustili kostel sv. Ondřeje, upozornil nás starosta na hřbitově na místo, kde před několika desítkami let při kopání hrobu se kopáči propadli do země. Protož právě při tomto povídání se nacházel na hřbitově asi 70-ti letý pan Strnad, který si na tuto událost vzpomněl a jako kluk do prohlubně vlezl. Poznamenal, že hloubka propadliny byla minimálně dva metry. Jáma byla potom zasypána a v místě už se nikdy hrob nekopal. Při telestetické zjišťování jsme zjistili silnou energetickou anomálii cca 60 cm širokou, která se táhla přes celý hřbitov a směřovala do míst, která jsme už nemohli detekovat. Původní názor na základě pověsti o únikových chodbách, že toto je chodba spojená s kostelem sv. Ondřeje, se nepotvrdila, protože energetická anomálie kostel minula. Ale naše zjištění opět starostovi nasadila myšlenku na prozkoumání toho, zda se skutečně jedná o nějakou (únikovou) chodbu.

Na závěr. Do Chlístovic a na Sion jsme přijeli si ujasnit některé otázky a tajemství. Ale odjížděli jsme s dalšími nezodpovězenými otázkami. Přesto jsme s návštěvou spokojeni a všem čtenářům doporučujeme po dohodě se starostou obce hrad Sion navštívit. Nejen, že se jedná o pěkný výlet, ale i o prohloubení znalostí české historie, do doby, kdy po husitských válkách byla česká společnost rozpolcena (podobně jako v současnosti). Ale měla to štěstí, že králem se stal, i Evropou uznávaný, Jiřík z Poděbrad, který protikladné strany dokázal zvládnout. Je otázkou, zda se nám podaří podobnou osobnost najít.

Bažant, Mrázek, Vaněk

MMS A MALÁRIE

V úvaze o MMS mne udivilo, že za dobu více jak deseti let nedošlo k výzkumu, jímž by bylo potvrzeno, že MMS je účinný prostředek v boji proti malárii. Jim Huble je přesvědčen, jak vyplývá z následujícího článku, že prostředek MMS je schopen likvidovat malárii na základě výzkumu uskutečněným předním představitelem Červeného kříže panem Klaasem Proesmansem v prosinci 2012. Přesto tento výzkum nepřispěl k veřejnému uznání MMS zdravotnickými pracovníky. Proč tomu tak je? Proč nelze použít MMS proti malárii zdravotnickými organizacemi? Jde o zdraví anebo o peníze pro výrobce léků proti malárii? Vždyť malárie, to je milion živých nebo mrtvých lidí ročně.

Ing. V. Bažant

Malárie konečně přemožena

Nejhorší nemoc lidstva, malárie, která zabila víc lidí než všechny války dohromady, byla konečně přemožena. Toto vítězství uznal jako skutečné 16. prosince 2012 i Červený kříž. Stalo se to v Africe, v zemi zvané Uganda, v oblasti Luuka.

Testy prováděli Mezinárodní Červený kříž, Ugandský Červený kříž, místní zdravotnické úřady, ugandské laboratoře a místní vědci. V průběhu celé čtyřdenní akce docházelo ke kompletnímu vědeckému testování. Byli zde lékaři, kteří kontrolovali a podepisovali krevní testy, testovací sady na malárii a oficiální technici, kteří u jednotlivých pacientů ověřovali pod mikroskopem počty parazitů, způsobujících malárii. Technici denně oficiálně identifikovali parazity způsobující malárii. Přítomny byly zdravotní sestry, které pomáhaly lékařům, a testů se účastnili také video technici, pozorovatelé a další.

Klaas Proesmans, přední představitel Červeného kříže a výkonný předseda Water Reference Center, mi řekl, že ho zajímalo, jestli je něco pravdy na tvrzení Jima Humbla, že MMS (oxid chloričitý) údajně zlikvidoval malárii a napomohl vyléčení jejích obětí. Nakonec se rozhodl osobně financovat řádný klinický experiment nikoli na laboratorních myších, ale přímo v džungli na skutečných obětech malárie.

Klaas Proesmans přijel do Mexika na náš seminář, kde učíme jak používat oxid chloričitý k léčbě nemoci. Sem do Mexika přijel asi dva měsíce před samotným klinickým testem. Test probíhal v Ugandě od 11. do 16. prosince 2012. Tenkrát mi řekl, že si nemyslel, že oxid chloričitý může léčit nemoci, ale že se domníval, že je jeho práce dokázat jedno nebo druhé. V době testu již MMS vyléčilo hodně nemocí, ale nemoc, o kterou byl nyní zájem, byla malárie. Ve 154 případech dostali pacienti s malárií MMS, což je samozřejmě oxid chloričitý. Ve všech 154 případech se pacienti zbavili malárie do 24 hodin a jen v 11 případech byla potřeba druhá dávka. Vše se zaznamenávalo na DVD i na dokumentech, které podepisovali technici a lékaři. Nemohlo dojít k žádné chybě. Bylo vyléčeno sto padesát čtyři pacientů s malárií. Máme originální DVD, kopie DVD, kopie podpisů nebo i originály podpisů a kopie všech dokladů. Vše je nahráno na YouTube.

Chtěl bych upozornit, že Klaas pozval Leo Koehofa jako MMS konzultanta a pozorovatele. V jednu chvíli došlo k zádrhelu a díky tomu, že se Leovi podařilo poukázat na chybu, ta mohla být odstraněna a experiment pokračoval dál podle plánu. Leo je již přes pět let jednou z klíčových osob v používání MMS k léčbě

nejrůznějších onemocnění v Africe. Zasadil se o to, že se celý projekt natočil na DVD a dával pozor také na to, aby byly všechny nahrávky v bezpečí v průběhu experimentu i po jeho skončení.

Objevily se určité obavy z vedlejších účinků MMS, ale vzhledem k tomu, že se oxid chloričitý používá po celém světě k ošetřování zeleniny a k čištění vody v tisících městských čističkách, existuje mnoho testů, které dokazují bezpečnost jeho používání. Miliony lidí používají oxid chloričitý již téměř sto let. A do dnešní doby ho použilo více než 10 milionů lidí k překonání nemocí. Za patnáct let od doby, kdy jsem oxid chloričitý poprvé použil k léčbě nemocí u lidí, nebyly zaznamenány smrti nebo trvalé poškození ani u jediného člověka.

Některé další podrobnosti: Nemohu dostatečně vynachválit Klaase Proesmanse za to, jak osobně převzal zodpovědnost za lidstvo. To, že osobně financoval tento klinický test léčby malárie, je opravdu úžasné. Jestliže budou získané informace využity, znamenalo by to, že Klaas napomohl budoucí záchraně tisíců, ne-li milionů životů. Oběti malárie, děti i dospělí, kteří dnes umírají, nemají o nic menší hodnotu než ostatní lidé. Kdo ví, jeden z nich třeba jednou zachrání lidstvo. My můžeme zachránit je, tak proč to neudělat?

Malárie je největší příčinou chudoby v Africe. Těch milionů nemocných lidí je potřeba k práci na poli. Bez malárie by chudoba téměř neexistovala. Představte si, že by v USA bylo 80 milionů lidí nemocných malárií. Brzy by se stejná chudoba rozmohla i v Americe. Musíme tyto životy zachránit.

Ale abychom je mohli zachránit, potřebujeme vaši pomoc: Musíme tuto informaci dostat do světa. Jestli jste ještě nikdy nepomáhali, pak tentokrát lidstvo potřebuje vaši pomoc. Lidé se o tomto vývoji musí dozvědět. To, co vy osobně uděláte, bude mít v tomto případě přímý vliv na záchranu životů; nikoli teoreticky, ale prakticky. Proto je důležité, abychom dostali tuto informaci mezi přátele, do časopisů, novin, do televize a do rádia, na internet a k vládním úředníkům, ke starostům, hejtmanům a premiérům zemí, protože na tom závisí tisíce lidských životů.

Každý den zemře na malárii více než 3 000 dětí. Věda znovu a znovu dokázala, že je schopna zvládnout jakýkoli problém, který je jí předložen. Představa, že musíme nechat naše děti umírat, protože na zemi je příliš mnoho lidí, je odporná, ale jsou lidé, kteří to navrhuji. Vim, že jsou lékaři, kteří by strávili testováním MMS celé roky, zatímco by děti i dospělí umírali na malárii, ale zeptejte se těch, co onemocněli, jestli by radši zemřeli, nebo trpěli nějakým mírným vedlejším účinkem, který se ještě neprojevil. A uvidíte, že zjistíte, že umřít se nikomu nechce. Takže vzhledem k tomu, že to již 15 let testuji, půjdeme do toho a zachráníme ty 3 000 dětí, které umírají každý den, nebo budeme další rok testovat, zatímco přes milion lidí zemře na malárii? Odpověď na tuto otázku znáte. Musíme zachránit všechny, které můžeme, právě teď.

Ale ta opravdová otázka zní: CO UDĚLÁ ČERVENÝ KŘÍŽ?

Nechci se k tomu teď nijak moc vyjadřovat, protože chci Červenému kříži dopřát čas, aby udělal „správnou věc“.

Požádám vás znovu, ale trochu konkrétněji. Prosim, prosím, pošlete tento dopis co nejvíce lidem. Je to jeden z těch případů, kdy můžete opravdu něco změnit. Je jedno, kdo jste, nebo kde jste, jestliže pošlete tento dopis přátelům a známým, existuje asi 99 % šance, že

v Africe nebo jinde zachráníte alespoň jeden život. Ty životy mohou být zachráněny, bude to alespoň jeden člověk, který již nebude muset trpět. A je veliká naděje, že jich bude zachráněno mnohem více. A možná, ale jenom možná, se zrovna váš dopis dostane k tomu správnému člověku a způsobí, že budou zachráněny miliony životů.

Prosím, pochopte, že se právě teď zabýváme lidskými životy. Tento dopis se zabývá lidskými životy. Co teď uděláte, ovlivní, kolik lidí bude žít a kolik jich zemře. A mám tím na mysli právě vás. Jistěže vím, že kromě vás to čtou ještě tisíce dalších, ale přesto bude mít to, co uděláte, jednoznačný účinek. Nežebřám o pár dolarů nebo hrst desetníků. Žádám vás o něčí život, což vás bude stát jen trochu času. LIDÉ Z ČERVENÉHO KŘÍŽE ZNAJÍ ŘEŠENÍ NA ZÁCHRANU TĚCHTO ŽIVOTŮ JIŽ PĚT MĚSÍCŮ A OD DOBY, KDY TEST PROBĚHL, NEZACHRÁNILI POMOCÍ MMS ANI JEDINÝ ŽIVOT. Pokud se to dozví dostatek lidí, jejich hlas již bude natolik silný, že bude třeba něco udělat, a určitě se najdou i lidé, kteří budou sami chtít pomoci. Jestli jste zatím nikdy nikam neposlali žádný humanitární dopis, jestli jste ještě nikdy nedali žebrákovi pěták ani nepomohli stařence přes ulici a nikdy v budoucnosti nic podobného neuděláte, pak právě teď nastala ta chvíle, udělat tu jednu jedinou správnou věc. Udělejte něco. Rozešlete tento dopis tolika lidem, kolika je to jen možné. To je jediné, o co vás prosím: rozešlete tento dopis, prosím.

James V. Humble
zdroj: www.emms.cz

SDĚLENÍ SÚKL

Státní ústav pro kontrolu léčiv informuje:

Státní ústav pro kontrolu léčiv (dále jen Ústav), na základě § 98 odst. 1 a § 25 odst. 1 zákona č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o léčivech) informuje, že se na trhu v České republice nachází následující nelegální léčivý přípravek:

Název LP:

Chloritan sodný a kyselina citrónová nazývaný též MMS, MMS 1, Master Mineral Solution, Miracle mineral supplement

Účinná látka:

*Chloritan sodný
Kyselina citrónová*

Výrobce/Dovozce:

Narita Dox s.r.o.
*Slovinská 752/7
101 00 Praha 10 – Vršovice*

AmiNet s.r.o.

*Blatnice pod Svatým Antonínkem 119
PŠČ 696 71*

Enofip s.r.o.

*Sokolovská 325/140
186 00 Praha 8 – Karlín*

EURONICS ENGINEERING s.r.o.

*Bohuslava Martinů 2190
738 01 Frýdek - Místek*

František Barančík

*Rýmařovská 361
199 00 Praha 9 – Letňany*

Tento produkt je dle deklarací uváděných na internetových stránkách účastníků řízení AmiNet s.r.o., Enofip s.r.o. a EURONICS ENGINEERING s.r.o., kde lze výrobek přímo zakoupit a na internetových stránkách, ze kterých existuje přímý proklik na stránky účastníků řízení Narita Dox s.r.o. a Františka Barančíka, kde lze výrobek také zakoupit prezentován s tím, že: „Neeexistuje v současné době nemoc, na kterou by MMS1 nebyl účinný“, „Kombinace MMS a MMS2 je pro všechny nemoci nesmírně účinná; když se zmiňují „všechny nemoci“ myslí se tím všechny nemoci způsobené bakteriemi a viry – tedy drtivá většina všech nemocí včetně rakoviny; u těžkých nemocí se však osvědčila kombinace MMS1 a MMS2, pomocí níž se povedly vyléčit i ty nejtěžší případy nákazy HIV virem a úžasné výsledky jsou i při léčbě rakoviny“, „Tento přípravek je nesmírně účinná zbraň proti všem nemocem“, „texty na těchto stránkách informují o převratném prostředku, který je zatím běžně dostupný, je levný a lze připravit doma v kuchyni a je neuvěřitelně účinný na 95 % všech známých nemocí“

Ústav rozhodl, že s ohledem na svou prezentaci by výrobek Chloritan sodný a kyselina citrónová nazývaný též MMS, MMS 1, Master Mineral Solution, Miracle mineral supplement měl a má být zařazen mezi léčivé přípravky a musí splňovat kritéria bezpečnosti, jakosti a účinnosti stanovená zákonem o léčivech.

Tento přípravek byl dle rozhodnutí Ústavu zařazen mezi léčivé přípravky, a tudíž podléhá povinně registraci, ta mu však nebyla udělena. Dle § 103, odst. 1, písm. a) zákona o léčivech se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí správního deliktu tím, že zachází s léčivou bez povolení, schválení, registrace nebo souhlasu v případě, kdy zákon nebo přímo použitelný předpis Společenství povolení, schválení, registraci nebo souhlas k zacházení s léčivou vyžaduje.

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 8. 8. 2011

*Mgr. Jaroslava Doležalová
vedoucí oddělení dozoru nad reklamou*

zdroj: <http://www.sukl.cz/leciva/informace-o-vyskytu-nelegalniho-pripravku-4>

ŠAMANISMUS, PSYCHOENERGETIKA, MAGIE

Prof. Milan Rýzl: Existuje jedna základní realita, která je mimo prostor a čas a která není z úhlu lidského hlediska pochopitelná. Svět, v němž žijeme je pouhou složkou, aspektem této reality. Pouze v něm můžeme vnímat prostor a čas. Základní realita nemá žádné pevné místo ve vesmíru a nemění se s časem, protože není rozprostřená ani v čase, ani v prostoru. PŘESNĚJI ŘEČENO, ČAS A PROSTOR JSOU V NÍ ZAHRNUTY. Základní realita je zdrojem vědomí a mimosmyslového vnímání (ESP z angl. Extra Sensory Perception).

Náhled do dnešní parapsychologie

Poznání ve všech oblastech vědy jde velmi rychle kupředu a dochází k prorůstání jednotlivých vědních odvětví. Tak v chemii se užívá čím dál více fyzikálních metod, v medicíně zase chemie, fyziky, biologie. A vědní obor, který se dříve nazýval metapsychickou parapsychologií, psychotronikou a u nás v ČEPES ji nazýváme psychoenergetikou, se začíná propojovat s psychologií, fyzikou, medicínou, biologií, matematikou a obecným poznáváním vesmíru.

Stále je hodně lidí, kteří této vědě nevěří, tedy zároveň nerozumí. Je mezi nimi i řada šikovných vědců velice dobrých ve svých oborech. Nicméně se zde sluší podotknout, že vědecký přístup mj. znamená, než něco zamítu a odsoudím, tak se s tím musím dobře seznámit. A to bohužel u těchto, byť znamenitých lidí, chybí. Jsou proti apriori, již jen proto, že se jim to nelíbí a třeba též, že někdo jiný je proti.

Vědci, kteří se problematikou parapsychologie zabývají, přinesli již ohromné množství vědeckých nezpochybnitelných důkazů o všech oblastech této vědy. Mezi tyto vědce patří mimo jiné prof. Charles Richet, člen Akademie a nositel Nobelovy ceny za fyziologii. Ten, ač původně byl odpůrcem, tak když se seznámil s výsledky studií dalších významných vědců a následně se osobně věnoval výzkumům v této oblasti, sepsal obsáhlou monografii s názvem *Pojednání o metapsychice*, která vyšla v Paříži již v r. 1923. U nás, ač nikoliv vědec, sepsal zásadní knihu o praxi v parapsychologii p. Bedřich Kafka. Naš velice významný vědec parapsycholog prof. RNDr. Milan Rýzl pracoval s Dr. J. B. Rhinem a byl vyznamenán za vynikající výzkum v parapsychologii. Poté se v Kalifornii věnoval výuce parapsychologie a publicistice. O parapsychologii napsal 15 knih, které jsou považovány za jedny ze základních pro studii parapsychologie. Dr. Milan Rýzl je přesvědčen, že všechna hlavní světová náboženství vznikla vizionářským zážitkem v transu, v němž zakladatel mimoděk užil svého mimosmyslového vnímání, aby získal náhled do spirituální sféry. Podle něj to, co náboženství nazývají bohy, je poznatelné a musí být předmětem nikoliv náboženské víry, ale metodického vědeckého výzkumu – stejně jako nitro atomu nebo struktura vzdálených galaxií. Toto poznání je přístupné každému člověku. Dále soudí, že časoprostorová struktura našeho vesmíru se týká pouze hmotného světa, zatímco spirituální realita je nezávislá na časoprostoru a možná nemá žádný rozměr (stejně jako krása, nebo informace) a má platnost vždy a všude stejně jako třeba rovnice $1+1=2$. Více o tomto náhledu v pojednání o současné magii. Velmi zajímavá a pro parapsychologii přínosná je též kniha J. F. Hitchinga, člena tří mezinárodních důležitých organizací pro výzkum parapsychologie a proutkařství – *Pendulum: the PSI Connection*.

Již ve staré Babylonii byli čarodějové, kteří byli státem povoláni. Bylo zde asi 30 druhů čarodějů a asi 20 druhů čarodějek. Všichni byli kněží. Ti, kteří státem povoláni nebyli, stáli mimo zákon, ale skutečně persekuce proti nim se zřejmě nekonaly. Vhodným studijním materiálem je *Magie ve staré Babylonii* od Dr. Oldřicha Eliáše z r. 1923.

Šamanské praktiky přebíraly církve. Pro všechna náboženství bylo nepohodlné mít konkurenci v čarodějích všeho druhu. Proto již ve staré Babylonii, ve starém Egyptě atd. až po křesťanství, státní náboženství si uzurpovalo právo na zázraky, léčitelství a magické praktiky. Tak i dnes u nás přetrvává žehnání, modlení, svěcení, hostie, vyhlašování svatých, určování zástupce Boha na zemi a církevní zázraky. Pokud se projeví psychotronický jev u příslušníka církve, je to zázrak Boží. Když se stejný jev projeví u běžného občana, je to buď posedlost ďáblem, nebo zlé čarodějnictví a je třeba tvrdě zakročit, nejlépe upálit.

Šamanismus soudobý a praktické postupy šamanů

Snad nejlépe prozkoumaný je šamanismus na Sibíři. Odtud též toto slovo a označení pochází. Napsáno o něm bylo mnoho literatury, uvedu zde alespoň *Šamanské vědy* od F. T. Gottwalda, *Svět šamanů* od Piers Vitebsky a *Magický svět* od Ernesto de Martino.

Zajímavým přínosem pro parapsychologii je též práce p. Maurice Mességué, velmi významného francouzského bylinkáře – léčil převážně bylinnými koupelemi a čaji. Ten nesnášel šarlatány v léčitelství a pronásledoval je, jak jen mohl. Přesto nakonec, když se osobně seznámil s léčiteli – čaroději v Africe a na Antilách, uznal, že ač většina jsou spíše podvodníci, tak někteří mají neuvěřitelné paranormální schopnosti. Viz zejména jeho kniha *Ce soir, le diable viendra te prendre (La sorcellerie aux Antibes)*, a kniha jeho syna *Les plantes de mon père*.

Nové cesty šamanismu/čarodějnictví

Dnes se nám začínají projevovat další zajímavé souvislosti, které nám dosud trochu unikaly. Neviděli jsme dostatečnou důležitost v mnoha sděleních ze všech částí světa i u moderních výzkumů. A to je předešlý, který nám začíná odhalovat mnohé souvislosti!!!

Od starověku přes středověk až po nejnovější výzkumy se prolíná zajímavá spojitost. Staří mágové, šamani, čarodějové, středověké čarodějnice, dnešní šamani na Sibíři, v Africe, Austrálii, Americe, dnešní prvotřídní senzibilové – velká část z nich tvrdí, že se dokáží přenést na dálku. Mnoho těchto přenosů bylo prokázáno. Naopak se neprokázalo, že by se přeneslo i celé hmotné tělo. Předpokládáme tedy, že se přenesla mysl nebo duše, prostě nějaká naše část, která může cestovat na neomezenou vzdálenost ve zcela krátkém okamžiku a na místě dokáže zaznamenat všechny skutečnosti a po návratu do těla tyto poznatky zůstanou (jak často? Nevíme, jak často takto člověk cestuje) v myslí. Nyní začínáme více studovat tento fenomén. Naskýtá se zde řada zásadních otázek:

- Cestuje duše nebo mysl, nebo jen speciální druh energie neustále probíhající vesmírem nebo co? A co to tedy je, duše nebo mysl. A jaké má další schopnosti?
- Jak se můžeme připravit na příjem informací od jiného subjektu touto cestou?

- A když může takto cestovat bez těla, co je s ní po smrti?
- Jak často takto cestuje bez našeho vědomí? Např. ve spánku?
- Objasňuje to i další jevy jako proutkaření?
- Objasňuje to i mentální diagnostiku?
- Jaké další schopnosti má tato duše nebo mysl bez naší účasti? Jsou dokumentovány případy, kdy takto byly přeneseny na velké vzdálenosti informace vysílateli i přijimateli. Dokonce jsou dokumentovány případy, kdy tato mysl či duše byly na dalekých místech pozorovány, většinou jako onen člověk, jehož mysl cestovala. To by znamenalo, že jeho šaty takto spolucestují? Je to jen vliv na psychiku příjemce? Ale proti tomu mluví známé případy poltergeistismu, kdy se předměty skutečně zhmotnily na místě nebo procházely zdi.
- Jakým způsobem člověk může toto cestování mysli sám ovlivňovat? Jak se to může člověk naučit a ve svém životě prakticky využívat?
- Mohou se pak setkat mimo tělo tyto mysli a navázat spolu kontakt?
- Jak dlouho takto mysl může být mimo tělo. A nakolik je nezávislá???
- Může tato mysl vnikat do cizího těla a ovlivňovat je?
- Není tento fenomén totožný s našim andělem strážným???
- Nejsou tyto teorie jen klamnými výklady a nedají se vysvětlit dosavadními vědeckými poznatky?

Tyto otázky si zaslouží skutečně zásadní studium a v tom budeme pokračovat.

Šamanismus a magie

Jak z předchozího plyne, šamanismus a magie jsou si natolik blízké, že nedokážeme určit mnoho významných rozdílů – jestli vůbec.

Ačkoli i o magii je dostatek literatury, většina z ní je slabší hodnoty, která v sobě ukrývá jen část pravdy. Nicméně celou záležitost komplikují Archetypy - Pravzory. Proto doporučuji i ke sdělením, která se modernímu člověku zdají zcela nesmyslná, přistupovat opatrně.

Moderní magie již je nám poněkud blíž. Představiteli této moderní magie jsou například p. Aleister Crowley a p. P. J. Carroll. Nicméně dále očekáváme u magie poněkud sestoupení z jejího piedestalu a těsnému spojení s psychoenergetikou.

Magie

Moderní magie se přístupem přibližuje Psychoenergetice, nicméně stále jsou zde velké rozdíly nejen v pojetí, ale zejména ve využívání šamanistických metod a archetypů (pravzorů). Postupným zkoumáním obou těchto oblastí se tyto stále více prolínají. Zatímco Metapsychika se zabývala ráda i jevy Magii blízkými jako možností „létání“, nebo např. vytváření Ekto-plazmy lidmi, to Psychoenergetika nezkoumá (alespoň zatím).

Křesťané tvrdí: Magie je dílem démonů, zatímco zázraky jsou dílem Božím.

Richard Kieckhefer - *Magie ve středověku*

F. Bardon – *Brána k opravdovému zasvěcení*

Akáša ve starších dílech, tj. Bůh bez omezení náboženství, ale v magickém pojetí, je dnes v moderní Chaos Magii nazýván Chaos. Je to prasíla, která vše stvořila. Je VŠÍM ve VSEM.

Peter James Carroll – *Liber Null and Psychonaut..... Magie Chaosu*

Tato kniha slouží jako ucelený průvodce základní škálou použitelného repertoáru technik pro moderního mága. Nyní p. Carroll pracuje též jako přednášející v rámci *Maybe Logic Academy*. Gnóze = stav transu a jeho dosažení, pomocí něhož je dosahován mágův záměr. Paradigma = úhel nahlížení, vzorec nebo koncepce. Peter Carroll rozvíjí práce Mága Aleistera Crowleyho a A. O. Spare.

Hesla:

Evokace tj. umění navazovat kontakt s magickými entitami, vytvářet je, komunikovat s nimi, uzavírat s nimi smlouvy, nebo je ovládat pomocí exorcismu.

Paradigma = úhel nahlížení, vzorec nebo koncepce.

Elementálové, domácí skřítci, inkubové, sukkuby, larvy, démoni, atavismy, přízraky, zjevení, duchové ...

Augoeidés – nejdůležitější invokací mága je užívání jeho génia daimóna, Pravé Vůle. Také se to nazývá Opus Magnum neboli Velké Dílo.

Sigila, bílá magie x černá magie, gnose, divinace (věštění), dvojník, extáze.

Ing. Jiří Hotzký

KDO JE KDO

RNDr. Milan Rýzl

Český vědec RNDr. Milan Rýzl (* 1928) náleží k předním světovým badatelům v oboru parapsychologie a je prvním, kdo se této nové vědě systematicky věnoval v bývalých komunistických zemích.

Pražský rodák Milan Rýzl vystudoval fyziku a chemii na Karlově univerzitě, kde také získal doktorát přírodních věd. Poté pracoval v Biologickém ústavu ČSAV. V roce 1967 opustil z politických důvodů Československo a usadil se v USA. Již před svým odchodem zaujal mezinárodní odbornou veřejnost svým laboratorním výzkumem technik sloužících k výcviku mimosmyslového vnímání. Roku 1963 se stal dopisujícím členem Parapsychologické laboratoře na Duke Univerzitě v Severní Karolině, kterou založil zakladatel americké parapsychologie J. B. Rhine. Téhož roku obdržel prestižní McDougallovu cenu za vynikající vědeckou práci v oblasti parapsychologie (William McDougall Award for the Distinguished Work in Parapsychology). V roce 1968 se přestěhoval do San José a v r. 2002 do Grass Valley v Kalifornii, kde žije dosud.

Několik desetiletí vedl semináře na řadě universit v Americe, Evropě i Asii. Během svého pobytu v USA přednášel na více než 50 univerzitách a vysokých školách (colleges) – v posledních letech např. na University of California, San Diego State Univerzity, John F. Kennedy University, Duke University, San Jose State University, University of California – kde byly jeho kurzy součástí běžného universitního studia, a dosud pořádá letní kurzy parapsychologie.

Je autorem více než stovky odborných článků a 19 knih o parapsychologii (včetně 3 učebnic), které vyšly zatím v 18 jazycích, včetně japonštiny, albánštiny a turečtiny (viz kompletní bibliografie v závěru této knihy). Populární formou jsou jeho výzkumy popsány i v americkém bestselleru Shelly Ostranderové a Lynn Schroederové *Parapsychologické objevy za železnou oponou* (Psychic Discoveries Behind the Iron Curtain, Prentice-Hall, 1970).

František Bardón

(1.12.1909 - 10.7.1958)

František Bardón byl český hermetik a mág známý také pod pseudonymem „mistr Frabato“. Pokládal se za jednoho z nejvyšších zasvěcenců, který podle vlastního sebehodnocení vytvořil univerzální nejdokonalejší zasvěcovací soustavu. Některými ze svých žáků je pokládán za inkarnaci Herma Trismegista.

Uznávaný léčitel a mág se narodil 1. prosince 1909 v Opavě. Prožil normální dětství, ale ve čtrnácti letech se začala obyčejnému chlapci měnit povaha a charakter a k údivu jeho učitelů dokonce i písmo. Údajně se do něj tehdy inkarnovala vyšší duchovní bytost a František Bardón tak prý získal nadpřirozené schopnosti. Názory na původ těchto schopností se sice různí, jejich výsledky ale nemůže nikdo popřít.

Před druhou světovou válkou působil v Německu, kde přednášel o hermetice a během krátké doby se tam prý stal miláčkem publika. Udivoval pokusy, kdy před nevěřícími lidmi předváděl své magické schopnosti, nahlížel lidem do duše, jasnovidcky poznával skryté předměty i jejich historii stejně jako osud jejich majitelů. Jeho schopnosti a sláva způsobily, že se o něj začal zajímat samotný Adolf Hitler. Nabízel mu moc a peníze na oplátku za to, že mu objasní původ svých schopností a bude je využívat pro blaho říše. František Bardón však rezolutně odmítl a z Německa musel uprchnout. Brzy už poznal, jaké to je být v nepřízni velkého vůdce. V koncentračním táboře strávil pět let, byl mučen a na popravištích musel sbírat usekané hlavy. Uprchl na konci války, kdy byl tábor vybombardován. Po válce pak pomocí svých jasnovideckých schopností pomá-

hal nacházet utopená těla podle fotografií postižených a předvídal také osudy lidí pohřešovaných ve válce.

To, co ho nakonec proslavilo nejvíce, byly jeho léčitelské schopnosti. Studoval v Mnichově na škole pro přírodní léčitele, vyznal se v bylinách, které také pěstoval a z nichž vlastnoručně doma v kuchyni pomocí složitých zařízení extrahoval léky pro své pacienty. Sbíral i rostliny, které jsou známy jako plevel, např. rdesno ptačí. Tvrdil, že v každé rostlině vězí léčivá síla, třeba i v ovesné slámě. Léčil většinou chudáky, u kterých už lékaři ztratili úplně naději. S prosbou o pomoc za ním jezdili lidé z celé Evropy, např. z Německa nebo Švýcarska. V padesátých letech dokonce pracoval jako správce opavské nemocnice U Rytířů.

V té době byl schopen vyléčit např. i rakovinu ve druhém stadiu, a to způsobilo, že na něj zaměřili svou pozornost komunisté. Nelíbily se jim výsledky jeho práce ani odměny, které dostával od svých mnohdy solventních pacientů. Prohlásili ho za šarlatána a uvěznil. V komunistickém žaláři také František Bardón zemřel 10.7.1958 na zánět slinivky břišní. Dozorci si tehdy prý mysleli, že bolesti simuluje. František Bardón napsal několik knih, které byly přeloženy do většiny evropských jazyků. Odborníci z oblasti mystiky a hermetiky ho prohlašují za jednoho ze dvou největších mágů dvacátého století!

Bibliografie:

Brána k opravdovému zasvěcení: učební soustava o deseti stupních (část teoretická i praktická), Chvojkovo nakladatelství, Praha 1999 (6. vydání)

Praxe magické evokace: návod k vyvolávání bytostí ze sfér, jež nás obklopují, Chvojkovo nakladatelství, Praha 2000 (4. vydání)

Klíč k opravdové kabale: kabalista jako dokonalý vládce mikro a makrokosmu, Chvojkovo nakladatelství, Praha 1998 (3. vydání)

Česká psychoenergetická společnost pořádá konferenci

PSYCHOENERGETIKA 2013

4. října 2013 od 9:00 hod.

sál č. 217, 2. patro, budova ČSVTS,
Novotného lávka 5, Praha 1

Psychoenergetika jako vědní disciplína doplňuje tradiční vědu tím, že pojímá vědomí, myšlení a vůli člověka jako faktor, který je schopen ovlivňovat živou i neživou přírodu jako fyzikální veličinu.

Cílem konference je seznámit veřejnost s praktickými možnostmi využití schopností senzibilů v různých odvětvích lidské činnosti.

Smyslem konference je pomoci legalizaci psychoenergetických služeb a seznámit pracovníky státní správy a místních samospráv s možnostmi jejich využití.

Program:

1. Úvod.
2. Vyhledávání vodního zdroje.
3. Určování místa nevhodného pro dlouhodobý pobyt člověka a zvířat.
4. Vyhledávání vhodného místa pro bytovou výstavbu.
5. Vyhledávání inženýrských sítí.
6. Vyhledávání melioračních sítí.
7. Způsoby použití bylin pro harmonizaci klienta.
8. Praktické využití psychoenergetiky ke zvyšování užitkovosti v zemědělství.
9. Stav rozpracovanosti profesní kvalifikace „proutkař“, kvalifikační a hodnotící standard.
10. Profesní kvalifikace „biopraktik“ a ověřování jeho schopností přístrojem Oberon.

Pořadatel si vyhrazuje právo změny programu.

Česká psychoenergetická společnost **ČEPES**

Novotného lávka 5, 116 68 Praha 1
tel.: 221 082 252, fax.: 221 082 289
e-mail: bazant.cepess@seznam.cz

Je společenskou neziskovou organizací s právní subjektivitou zabývající se především těmito činnostmi:

Bioenergetické služby

- poskytování bioenergetické péče a zajišťování pulsní magnetoterapie
- výchova a vzdělávání biopraktiků
- legislativní zabezpečení profesí našich členů s cílem zařadit jejich profese do Národní soustavy povolání
- k dosažení tohoto cíle pokračovat ve spolupráci s HK ČR a organizacemi obdobného zaměření jako ČEPES

Telestezie

- poskytovat bioenergetické služby k vyhledávání vodních zdrojů a vhodných lokalit pro výstavbu
- organizování proutkařských kurzů

Zájmová a badatelská činnost

- vytvořit pracovní skupiny pro řešení praktických problémů, se kterými se telesteti, bioenergetici a zástupci dalších odborných směrů setkávají v praxi

Osvětová a publicistická činnost

- vydávání zpravodaje PSYCHOENERGETIKA
- zabezpečování přednášek a seminářů
- spolupráce s časopisy

Ve své činnosti ČEPES navazuje na předchozí práce Psychoenergetické laboratoře při VŠCHT Praha z let 1980 - 1990 a využívá zkušeností tohoto výzkumného pracoviště k dalšímu rozvíjení psychoenergetiky.

Rádi uvítáme v našich řadách další spolupracovníky – staňte se našimi členy. Informace o ČEPES a programu můžete získat též na stránkách:

www.cepess.cz